

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. srpna 2022 v Kladně samosoudkyní Mgr. Simonou Veselou,

takto:

Obžalovaný

D. Z.

narozený [redacted] v Praze 2, trvale bytem [redacted], [redacted] fakticky bytem [redacted]

je vinen, že

- 1) v přesně nezjištěné době nejméně od roku 2016 do října 2019 v místě trvalého bydliště v obci [redacted] na adrese [redacted] okres Kladno, pořizoval pornografické fotografie nezletilé V. M. [redacted] nar. [redacted] a své vlastní nezletilé dcery E. B. [redacted] Z. [redacted] nar. [redacted], na kterých jsou nezletilé společně i samostatně zachyceny částečně i zcela obnažené včetně jejich pohlavních orgánů, dále pak pořizoval fotografie, na kterých je zachycen on sám a nezletilé V. [redacted] a E. B. [redacted], na kterých jsou dívky částečně obnaženy, své nohy mají obtočeny kolem jeho krku a nohama ho škrtní, přičemž na některých těchto fotografiích je obžalovaný zachycen s obnaženou horní částí těla,

tedy

jednak vyrobil fotografické a filmové pornografické dílo, které zobrazuje dítě,
jednak zneužil dítě k výrobě fotografického a filmového pornografického díla,

- 2) v přesně nezjištěné době místě jeho trvalého bydliště v obci [redacted] na adrese [redacted] [redacted], okres Kladno, a na dalších přesně nezjištěných místech nejméně od roku 2016 do října

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

2019 uložil na paměťová media, a to přenosný počítač zn. Acer Predator, výr. číslo [REDAKCE], a přenosný externí disk zn. Samsung, výr. číslo [REDAKCE], která měl ve své moci, a dále přechovával nejméně 16 tisíc souborů pornografického díla zobrazující osoby mladší osmnácti let v erotických polohách se zachycením jejich obnažených těl v sexuálně vyzývavých pozicích, s vyobrazením jejich pohlavních orgánů, ke kterým získal přístup prostřednictvím informačních technologií,

tedy

jednak přechovával fotografické a filmové pornografické dílo zobrazující dítě a k dětské pornografii získal přístup prostřednictvím informační technologie,

čímž spáchal

pod bodem 1)

přechin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přechinem zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku

pod bodem 2)

přechin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

za což se odsuzuje

podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíců.**

Podle § 84 a § 85 trestního zákoníku výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložit na zkušební dobu **v trvání 36 měsíců za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.**

Podle § 85 odst. 3 za použití § 48 odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost podrobit se vhodnému **programu poradenství v oboru sexuologie.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to:

- mobilního telefonu zn. LG G6, výr. číslo [REDAKCE], bez SIM karty,
- přenosného počítače zn. Acer Predator, výr. číslo [REDAKCE],
- přenosného externího disku zn. Samsung, výr. číslo [REDAKCE].

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená **V [REDAKCE] M [REDAKCE], narozená [REDAKCE],** bytem [REDAKCE], a **E [REDAKCE] B [REDAKCE] Z [REDAKCE], narozená [REDAKCE],** bytem [REDAKCE], odkazují s celým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení dospěl soud bez důvodných pochybností ke skutkovým závěrům tak, jak jsou podrobně uvedeny ve výroku rozsudku.
2. Obžalovaný D. ■■■ Z. ■■■ v hlavním líčení přistoupil toliko k monologické části výpovědi, přičemž ve fázi dotazů pak využil svého práva nevypovídat. Stíhané jednání obžalovaný zcela popírá s tím, že nikdy pornografický materiál nevyráběl, ani by ho nikdy nenapadlo, že ta videa nebo fotky budou za toto vydávány. Od uvedeného se výlučně distancuje, tohle nikdy netočil s tímto vědomím, nikdy nikam nic nerozšiřoval, nikdy nikam nic nesdílel a vůbec netuší, kde se to tam vzalo. Co se týče M. ■■■ Z. ■■■, byla to největší chyba v jeho životě, protože po 5,5letém manželství, kdy ji odvezla policie v roce 2018, zjistil, koho si skutečně vzal, protože do té doby vůbec netušil o její trestné minulosti. Následoval poměrně rychlý sešup, co se týče exekucí a různých věcí, takže měl plné ruce práce to fakticky ustát, proto si na pomoc pozval její matku do domu. Díky své ženě se dostal do ohromných problémů a zjistil, že mu vlezla prakticky do všeho. Byl to pro něj obrovský šok a veškeré věci, které se teď dějí, jsou její pomsta a snaha připravit ho o dítě. Dodal, že nikdy nepusinkoval někoho na „pipinku“ nebo děti jeho na „pindíka“, nebo že by někoho škrtl, od toho se distancuje a je mu to odporné. Externí disk jeho žena pořizovala zhruba okolo poloviny roku 2017, fakticky od poloviny roku 2018 věděl naposledy, že byl v batohu vedle psacího stolu, který patřil k počítači Acer Predator. Pak už ho hledal a nenašel a pak přišly veškeré starosti a fakticky to už vůbec neřešil. Je možné teoreticky, že mu jeho žena vlezla prakticky do všeho. Poskytnul jí i heslo od datové schránky, ze které odesílala nějaké dokumenty, vlezla mu i do mailu a telefonu, což vše zjistil až později, vlezla mu i do počítače. Disk využívali jako rodina k pouštění filmů, měl tam uložené písničky, nějaké své dokumenty, výplatní pásky, ale rozhodně tam v období mezi polovinou roku 2017 a polovinou roku 2018 žádné takové pornografické materiály či cokoliv jiného, co by se týkalo dětí, rozhodně nebyly. V okamžiku, kdy jeho ženu odvedli, přišla její matka, tak zhruba dva měsíce to všechno nějak fungovalo, ale v okamžiku, kdy přišel soud o svěření do péče, tak se ráz dopisů začal měnit, situace v domě byla napjatá. Mladší syn M. ■■■ S. ■■■ měl svůj notebook, na kterém obžalovaný našel další důkaz toho, že manželka lezla prakticky do všeho a asi komukoliv, protože tam byly soubory, které vypadaly jako obžalovaného padělané výplatní pásky. K disku měli ze začátku přístup všichni, myslí si, že i potom a vzhledem k tomu, že sloužil poměrně náročné noční služby, teoreticky je možné, že v této době se mohlo něco přesouvat někam a on o tom prakticky vůbec nevěděl. Nedokáže to vysvětlit, ale ví, že od poloviny roku 2017 do roku 2018 na tom disku nebylo nic z dětské pornografie, nebylo tam nic takového. Starší syn manželky P. ■■■ H. ■■■ to s počítači docela uměl, ve spise je označen on, který do jeho počítače vniknul a něco z něj nahrával. Je za tím snaha se obžalovanému pomstít za každou cenu, totálně jej zdiskreditovat a sebrat mu jeho dceru. O disku ví, že se anonymně dostal na PČR, přiznává, že na něm jsou nějaké jeho věci, pásky, ale co se týče ostatního obsahu, vůbec netuší, kde se to tam vzalo.
3. Nezletilé svědkyně poškozené V. ■■■ M. ■■■ a E. ■■■ B. ■■■ Z. ■■■ byly vyslechnuty za podmínek ustanovení § 158 odst. 9 a § 158a tr. řádu, přičemž výsledky byly provedeny jako neodkladné a neopakovatelné úkony. V souladu s ustanovením § 102 odst. 2 tr. řádu soud provedl důkaz přečtením těchto protokolů, neboť opětovný výslech osoby mladší 18 let je v trestním řízení přípustný jen v nutných případech. Soud tak postupoval zejména v souladu se zásadou šetření práv nezletilých osob a ochranou před druhotnou viktimizací a dále s ohledem na významný časový odstup od posuzovaných událostí, od kterých uplynula doba více než 2,5 roku. S ohledem na okolnosti, povahu projednávané věci a zejména pak důkazní situaci, kdy výsledky nezletilých v zásadě odpovídaly dalším provedeným důkazům a nevyvolávaly tak sebemenší pochybnost stran specifické věrohodnosti svědkyň, soud dospěl k závěru, že opětovný výslech nezletilých by byl v rozporu s výše citovaným ustanovením a proto k němu soud nepřistoupil. Pokud jde o

námítky ze strany obhajoby, že tímto postupem byla porušena zásada kontradiktornosti, kdy obhajoba nemohla být přítomna výsledku nezletilých, a dále pokud bylo namítáno, že policejní orgán kladl kapciózní a sugestivní otázky, je třeba zdůraznit, že ani z přepisu výsledku ani z kamerového záznamu soud nezjistil, že by nezletilým dívkám byly kladeny kapciózní či návodné otázky, kdy v souladu se zákonnými požadavky byli u obou výsledků přítomni soudci, kteří dohlíželi na zákonnost výsledku. Dále je třeba uzavřít, že zákonné požadavky na provedení těchto výsledků jakožto neodkladných a neopakovatelných úkonů byly z pohledu soudu dodrženy. Pokud se jedná o neodkladnost úkonu, takový postup byl nezbytný zejména z důvodu, aby bylo vůbec možné zjistit skutečnosti významné pro zahájení trestního stíhání v předmětné věci a dále s ohledem na nízký věk nezletilých poškozených, kdy je dáno zvýšené riziko, že s odstupem času by si již události dostatečně nevybavily, neopakovatelnost úkonu pak byla dána zejména s ohledem na zásadu prevence sekundární viktimizace nezletilých.

4. Nezletilá poškozená V. M. vypověděla, že ji obžalovaný škrtil nohama, přičemž na panenkách předvedla, jak klučíci panenka jakoby škrtí dívčí panenku tím, že dává své nohy kolem krku a kotníky dává přes sebe. Obžalovaný říkal, že si budou hrát, spíš E. ho provokovala a V. nechťela, aby ji škrtil kolem hrudi. Popsala, že obžalovaný při škrcení nic nedělal, měl na sobě oblečeny spíš slipy a V. měla na sobě kratásy, kalhotky nebo kalhotky a tričko. Nezletilá V. dále popsala, že jí to bylo nepříjemné, obžalovanému to však neříkala. S tím, že jí to bylo nepříjemné, se svěřila mámě před tím, než šla do vězení, a pak babičce. Při škrcení byla přítomna ještě její sestra E. Obžalovaný při škrcení nic nedělal ani neříkal. V. dále uvedla, že si obžalovaný fotil fotky, nutil ji, aby ho škrtila, jako to on dělá jí, s tím, že jí říkal, že když to neudělá, tak až za ním s něčím přijde, nepomůže jí. Stalo se to hodněkrát, že si to natáčel na telefon. Neviděla jej, že by si to někdy pouštěl. V. dále uvedla, že občas jí sahal obžalovaný na zadek nebo je jen tak „fláknul“ přes zadek, což jí bylo nepříjemné. Žádné modřiny neměla.
5. Nezletilá poškozená E. B. Z. popsala, že si V. s tátou hraje tak, že si táta sedne, přičemž ukázala, jak si roztáhne nohy a chytí se za vnitřní stehna, a poté ji chytí kolem krku. Poté na panenkách hru demonstrovala tak, že panáčka (obžalovaného) položila na zem obličejem vzhůru a k jeho hlavě ve stejné poloze přiložila rozkrokem panenku (V.), u které roztažené nohy přitlačuje panáčkovi po stranách kolem hlavy. E. dále popsala, že obžalovaný V. řekl, aby to takto dělala. E. to připadá „srandovní“. Poté popsala, že takto si hráli i s mámou, tátou a sestrou, kdy demonstrovala, jak leželi postupně takto za sebou. Obžalovaný byl u této hry oblečen. Někdy se spolu s obžalovaným váleli v posteli, to byli někdy oba nuzí. Dále pak popsala hry, které s obžalovaným hráli. E. dále uvedla, že už si s ní táta takhle nehraje.
6. Svědkyně M. Z. při hlavním líčení vypověděla, že se jí dcera V. svěřila s tím, že ji tatínek škrtí, že už ji to bolí a že se jí to nelíbí. Zapnula si diktafon a všechno si nahrála na mobilní telefon. Hned poté kontaktovala svou matku a syna, kteří byli v., aby obžalovanému vlezli do počítače, načech připojili hard disk a natočili, že dcera nelže, že docházelo k tomu, že ji škrtí a celou věc stáhli a poslali jí. Trestní oznámení podávala její matka, protože svědkyně byla měsíc na to vzata do výkonu trestu z důvodu, že se dopustila trestného činu podvodu, vše řešila její maminka, která měla všechny dokumenty, listinné důkazy i foto důkazy v předmětné věci. V. to nese velice těžce, hodně ji to poznamenalo, má problémy ve škole, je plachá, trpí úzkostmi, bojí se chlapů. Teď svědkyně žije s partnerem, na kterého se hodně citově upnula a i přesto je hrozně zakřiknutá a nešťastná. Ve škole je jim slíbeno, že je tam speciální psycholog a že to s ní bude řešit, protože mu přijde, že to v ní zanechalo velké následky. Babičce se dcera svěřila, že musely obžalovanému dávat pusy i na „pindíka“. Svědkyně o tom neměla ani ponětí, ale jako matku to hrozně šokovalo. V. popisovala, že ji táta škrtí a že chce, aby ho také škrtila a že jí

to vadí, už je jí to nepříjemné, že jí řekl, že si s ní nebude hrát, když to nebude dělat, protože měl jen tu E. tak ona se cítila odstrčená a říkal jí, že jestli to řekne mamince, tak už bude jenom E. Myslí si, že dceři byly čtyři roky. Oznámila jí to v roce 2018, když jí bylo sedm, osm let. Svědkyně nebyla přítomna těmto praktikám. Manžel je ale po ní vyžadoval, proto spolu po roce manželství nevedli moc sexuální život, protože on se v nedokázal uspokojit jinak, než při tom škrcení, vlastně při poloze „69“. Zprvu si myslela, že má tu polohu rád, ale pak chtěl, aby ho sevřela nohama při této poloze, takže jejich sexuální poměr vždycky začal polohou „69“ a vlastně v podstatě i tak končil. Takže potom spali odděleně od roku 2015, protože sexuální život vlastně už vůbec nevedli. Svědkyně si pak našla milence a měla sexuální život s ním. Pokud se jedná o tuto praktiku, tak při té obžalovaný dosáhl uspokojení nebo kolikrát když měl nějaký problém s potencí, tak si pustil video s wrestlingovými zápasy, kde se ženy škrtí vzájemně a přitom se mu ztopořil pohlavní úd a mohlo dojít k sexuálnímu styku. Poté většinou měli „69“ a pak zbylých třicet vteřin těsně před vyvrcholením, tak měli normální poměr, jinak to probíhalo ve formě „69“. Ke škrcení docházelo nohama, vyžadoval po svědkyni, aby ho při orálním uspokojování při poloze „69“ škrtila nohama a on ji škrtil taky, ale nebylo to nějak výrazné. Už si nedokáže vybavit intenzitu sevření, ale nebylo to, že by nemohla dýchat, protože věděl, že jí to nic nedává, že jí to nebaví. Naopak on chtěl hodně sevřít, že nemohl dýchat, to ho uspokojovalo. I ta videa, na která koukal předtím, když měl problémy s potencí, tak tam se ženy škrtily tak, že kolikrát upadaly do bezvědomí. Obžalovaný koukal většinou na ženy, ne na páry, byl to jakoby wrestling na internetové stránce XHamster.com, takže tam upadaly do bezvědomí, protože se tam ty dvě ženy škrtily, až z toho omdlely. Svědkyně neměla takovou sílu, ale popsala, že čím více obžalovaného sepnula nohama, tím více to pro něj bylo intenzivnější, že se snažil různě hýbat a bylo vidět, že mu to dělá dobře. Potom, když zjistila, že to není úplně normální a že jí to nebere, tak sexuální poměr s ním úplně ukončila. Obžalovaný nikdy nepožadoval videa těchto praktik. Naposledy měli společný styk zhruba v roce 2015, pak třeba jednou za rok spolu měli nějaký poměr. Myslí si, že obžalovaný v té době neměl žádnou partnerku. Video se zápasem žen měl obžalovaný uložená v notebooku Predator a pak měl hard disk, který si koupil a tam měl uložená další videa. Video, která si pouštěl před stykem, si pouštěl na počítači, ale nedokáže říct, jestli tam měl zapojený hard disk, ale ví, že se koukal a pak teprve mohli mít nějaký sexuální styk. Přístup k notebooku Predator měl zaheslovaný a externí disk nosil v batohu, který s sebou tahal do práce, bral si tam i notebook. Na Predator mu nikdo nechodil, protože ho měl zaheslovaný a měl ho pořád s sebou i doma i v práci. I ten externí disk. Svědkyně heslo znala, ale do počítače nikdy nevstupovala. Heslo si pamatovala proto, že měl stejné heslo úplně všude, myslí „[redacted]“. V mobilu si pouštěl videa přes stránky XHamster.com, Dinotube a Pornhub.com, na kterých byly ty wrestlingové zápasy. Ve výkonu trestu odnětí svobody byla od října 2018 do září 2021. Ve vztahu k externímu disku její matka uváděla, že je tam V. a že to, co viděla, že byl šok. Pro svědkyni to byl také šok, protože nevěděla, že by se toho mohl někdy dopouštět. Pokud jde o to, jaký vše mělo dopad na E. B., protože je v péči obžalovaného, tak svědkyně neví. Na V. to má velký dopad, protože je dodnes zakřiknutá, nešťastná, bojí se, je plachá, řešila to ve škole i s paní učitelkou, bojí se jakéhokoliv křiku, bojí se větších chlapů, je stydlivá, ona se stydí i před svědkyní ve sprše, schovává i prsa. Má to na ni určitě dopad. Při poloze „69“ když si lehne na něj, tak se musela zapřít nohama a těma ho musela škrtit, obžalovaný ležel na zádech a svědkyně obráceně na něm, kdy jeho hlavu obepíná stehny, při tom škrcení ji jakoby orálně uspokojoval a ona nejenže ho musela škrtit vnitřními stehny, ale on ještě chtěl, aby to jakoby dole utáhla, aby to cítil. Škrcení spočívalo v tom, že musela vyvíjet tlak nohama, tím, že obepnula jeho krk, tak že mu nejde kyslík do mozku, kdyby na to měla sílu a škrtila víc, tak by došlo ke ztrátě vědomí.

7. Obžalovaný k výpovědi svědkyně uvedl, že ke škrcení v poloze „69“ nedocházelo, protože pokud by mu to bylo nepříjemné, tak by se bránil. Věci, které uvedla svědkyně Z. [REDAKCE] jsou dost přitažené, v pár věcech ví, že to bylo minimálně jinak, např. informaci od V. [REDAKCE] obdržela svědkyně již v roce 2016, kdy došlo k uložení nahrávky I. [REDAKCE] N. [REDAKCE]. Paní Z. [REDAKCE] to věděla již daleko dříve, než v roce 2018, stejně jako její matka. Rok a půl se pak vůbec nic nedělo. Pokud je milující matka, tak by to minimálně s někým řešila, buď přímo s obžalovaným nebo policií. Zarazil jej sled událostí, kdy poukázal na to, že trestní oznámení bylo podáno teprve měsíc po ukončeném opatrovnickém soudu.
8. Svědkyně R. [REDAKCE] H. [REDAKCE] k věci vypověděla, že ji dcera informovala, že se jí V. [REDAKCE] svěřila, že jí táta škrtí, že jí to bolí a co s tím má dělat. Svědkyně dceři radila, že by na něj vlítla a okamžitě by si udělali jasno. Ona, že jí zase nemůže úplně věřit, že nejdříve musí zjistit, jak to opravdu je a dostat se do jeho počítače. Pak byla dcera vzata do vazby 12. 10., tak se svědkyně nastěhovala do [REDAKCE] k zet'ovi, aby se postarala o děti. Asi po měsíci, když jí V. [REDAKCE] seděla na klíně a zase byla smutná, tak se jí zeptala, jestli jí táta dělá to, co dělal. V. [REDAKCE] byla celkem vyděšená z toho, že to vůbec ví, tak řekla: „jo, zrovna dneska“. Pro svědkyni to byl šok. Svědkyně věděla, že on si to nahrává, protože V. [REDAKCE] to řekla mamince, a věděla, že má nějaký externí disk, který si pořád přenášel, nosil si ho do práce. Museli počkat, až nebude doma, až půjde do hospody, kdy požádala svého nejstaršího vnuka, sehnali nějakou flashku a on stáhnul něco z externího disku obžalovaného. Bohužel flashka nebyla dostatečně velká, takže se tam stáhla jen část věcí. Když si to pak pustila, myslela, že to pro ni bude infarkt, byl to šok když zjistila, že to s V. [REDAKCE] dělal od roku 2015, přičemž tam měl i videa jiných dětí nebo dospělých lidí, kteří dělali to samé, co on dělal jí. V. [REDAKCE] se jí svěřila, že nejdřív to dělala ona jemu, což si táta nahrával, to si jako i ty nohy tam, aby měla správně, jak by měla mít a pak, že to dělal on jí a to, že se jí nelíbilo, že jí to bolelo, proto to asi prasklo celé, řekla by, že dokud to dělala ona jemu, tak o tom nemluvila. Dělal to i E. [REDAKCE], ale ne samozřejmě kolem krku, ale kolem hrudníčku, ale ta to brala jako legraci, pro ni to byla součást hry. Jí tím nijak neubližoval, tu to nebolelo. Na situaci reagovala tak, že exmanželovi a jeho přítelkyni poslala ofoceně to jedno video a všechny včetně obžalovaného si pozvala na určitý den, že by s nimi se všemi chtěla mluvit. I pan Z. [REDAKCE] dostal to, co si stáhla z jeho počítače, takže mu bylo jasné, že se to ví. Svědkyně dále uvedla, že ztropila hroznou scénu, protože obžalovaný se hájil tím, že ji učil sebeobranu. Od V. [REDAKCE] slyšela, že mu dávaly pusu „na pind'ourka“, E. [REDAKCE] na pind'ourka a na pipinu jí zase dával pusu, ale pro ni je to normální věc, ta to brala jako normální věc, je to od táty. Pan Z. [REDAKCE] spal nahatý, takže to E. [REDAKCE] asi nepřipadalo nijak nenormální, že jako s tátou v posteli blbnou, že on jí dá pusu, ona mu dá pusu. Ztropila tedy scénu s tím, že se děvčata k němu nepřiblíží, že s tátou nebudou samy, nebudou spát samy, taky je chodila uspávat do pokojíků, spala s nimi, klukům bylo řečeno, že kdyby něco, tak že přiběhnou za nimi. Takže si myslela, že to všechno má pod kontrolou. Myslím si, že to tak i fungovalo. Věřila tomu a ani nechtěla dětem připravovat další stres, maminka ve vazbě a dala by trestní oznámení na pana Z. [REDAKCE]. Ale pan Z. [REDAKCE] se potom rozhodl, že barák prodá a že si zažádá o E. [REDAKCE] do své péče. Tím pádem by její kontrola potom už nebyla. Takže než se to uskutečnilo, tak to nahlásila na policii. Na V. [REDAKCE] to mělo dost velký vliv, od té doby má odstup od chlapů, i když jsou to muži, které zná. Na E. [REDAKCE] to má vliv v tom, že pro ni je to normální asi když běhá nahatá, roztahuje nohy, pusa od táty, pusa tátovi, myslí si, že to také není dobře. E. [REDAKCE] do toho vůbec netahala, vůbec se jí neptala, jestli jí táta něco dělal nebo co dělal V. [REDAKCE]. S obžalovaným mají blízký vztah, tatínka má ráda a on ji taky. Svědkyně dodala, že pokud má obžalovaný z jejího pohledu úchylku, nemůže ji praktikovat na dětech, ať si ji praktikuje na dospělých, kteří mu to přijmou, ale ne na dětech. Ke vstupu do počítače a externího disku obžalovaného mohlo dojít v listopadu. Externí disk si obžalovaný odnášel s sebou do práce. On ho doma jinak nenechával, akorát když šel do hospody. Takže museli počkat. Byl u toho přítomen vnuk, který to stahoval. Do počítače se

dostali přes flashku, neví, asi to zaheslované nebylo. Byl to externí disk, který nosil v batohu. Takže vzal flashku, stáhnul si část a potom si to pustili dole na noťasu. Vnučkovi tenkrát bylo patnáct let, bylo to v roce 2018. Svědkyně flashdisk dávala kriminální policii. Myslí si, že to bylo v listopadu 2018, měsíc poté, co dceru vzali do vazby. K dotazu, proč podávala trestní oznámení až v srpnu 2019, uvedla, že tam do toho června bydleli všichni pod jednou střechou, tak to měla pod kontrolou. Až když pan Z█████ řekl, že si zažádá o E█████ do vlastní péče a že se barák prodává, protože měli finanční problémy, tak jí nic jiného nezbývalo, protože nemohla dopustit, aby tento člověk měl vnučku. Dokud tam bydlela, tak vnučky byly převážně u ní, byl to dvougenerační barák, pan Z█████ byl buď v práci, nebo spal nebo byl v hospodě. Veškerou péči o vnučky zajišťovala svědkyně, maximálně je pan Z█████ vyzvedl ze školky, když měl třeba volno. Skutečnost, že obžalovaný nosil externí disk vždy při sobě, věděla od dcery i od dětí. Neví, co se stalo s diskem poté, co si stáhli ten obsah. V█████ jí řekla, že někdy měl obžalovaný trenýrky, někdy neměl. Učit sebeobranu a nahrávat si to tři roky, když ještě vedle má videa, na kterých jsou japonské dvě děti nebo dva dospělí, kteří praktikovali toto, co s V█████ natáčel pan Z█████. Ale vesměs na těch fotkách bylo, že ona škrtí jeho, nebylo to, že on ji. Několikrát tam přišla, a on reagoval, že je nahý a musí se jít obléct, věděla to též od dětí, že táta spí nahatý. To s ním spali v jedné posteli, když spal nahatý.

9. K výpovědi svědkyně H█████ se obžalovaný vyjádřil tak, že se naprosto ohrazuje a vylučuje tu možnost, že spal s dětmi nahatý, protože děti spaly zásadně v posteli, i když chtěla E█████ spát s ním, tak jenom kvůli tomuhle tomu to nechtěl hrotit a spaly u sebe v pokoji. To, že spí nahatý já, připustil, že vždycky, když tam nebyly děti, ano, protože když je léto, tak přece nebude spát oblečený, když tam je sám. Ale s dětmi nikdy nahatý nespál, nikdy a nikde s tím, že svědkyně lže.
10. K osobě obžalovaného byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie a psychologie znalcem MUDr. Luděkem Danešem, CSc.**, ze kterého vyplývá, že obžalovaný netrpí ani netrpěl žádnou duševní poruchou, chorobou ani sexuální deviací. Z doplňku znaleckého posudku pak bylo zjištěno, že obžalovaný preferuje praktiky spadající do okruhu sadomasochistických praktik, a to škrcení nohama oboustranně, přičemž tyto praktiky mu přináší sexuální uspokojení.
11. Znalec **MUDr. Luděk Daneš, CSc.** v hlavním líčení dodal, že pokud je v doplňku uvedeno, že posuzovaný preferuje sexuální prakticky s prvky sadomasochismu, zejména škrcení aktivní a i pasivní a tyto mu přinášejí sexuální uspokojení, tak nemá charakter pravé sexuální deviace, je to spíše taková jeho záliba. Slaběji pozitivní reakce znamená, že preferoval normální dospělé ženy a s nějakým odstupem svázanou ženu, což nesvědčí pro sexuální deviaci. Dospělého muže vzrušuje pohled na ženu, a i když je svázaná, tak ta reakce může být pozitivní, ale jde o to, že slaběji pozitivní než ty ženy, které svázané nejsou a jsou v normálních pozicích, čili to je u zdravého dospělého muže celkem běžná reakce. Není to nic, co by svědčilo pro sexuální deviaci. Znalec připustil, že pokud se jedná o sexuální praktiku škrcení, tak obžalovaný asi měl zálibení v těchto praktikách, ale to neznamená, že by je preferoval před normálním pohlavním stykem nebo by nebyl schopen normálního pohlavního styku bez tohoto atributu. Jsou lidi, jak muži, tak ženy, kteří mají nějakou svoji libůstku a občas to do partnerského sexuálního života zamontují, jde o náznaky třeba sadomasochismu jako je např. tahání za vlasy nebo škrábání, ale nikdo to nepovažuje za deviantní, je to prostě taková libůstka, která se občas objeví, ale ti lidé jsou schopni normálního sexuálního života i bez těchto „pomůcek“. Při vyšetření měli informace, že k tomu docházelo i na přání partnerky, obžalovaný už to praktikoval i dříve. Znalec dále uzavřel, že poloha „69“ je běžná při partnerském sexuálním životě a je známo, že tlak třeba na krkavici, kdy se trošku omezí přísun kyslíku, je skoro pro každého nějakým způsobem eroticky zajímavý. Jsou to praktiky, které používají někteří celkem častěji, ale jde o to, že

obžalovaný byl schopen normálního sexuálního života, jestli někdy při poloze „69“ došlo ke stíštění krku, tak se mu to asi líbilo, což by se možná líbilo kde komu, protože omezení přísunu kyslíku u mužů vyvolává sexuální vzrušení. Ale jde o to, že jeho jinak ostatní sexuální život byl v pořádku a byl schopen normálně fungovat. Pokud se jedná o fotografie s poškozenými, znalec by to nehodnotil jako dětskou pornografii, je to aktivita, kterou obžalovaný nějakým způsobem měl rád, ale nic nesvědčilo pro to, že by to dělal pro sexuální vzrušení, protože i co se týče dispozic těla s dětmi, tak určitě se to nedá srovnat s tím, jak by to probíhalo třeba s dospělou ženou nebo s partnerkou. Pokud to obžalovaný vysvětluje jako víceméně hru, že učil nějaké prvky sebeobrany, ve vztahu k dětem by to znalec akceptoval, kdy ani od poškozených děvčat nezaznělo, že by u toho byl nějak sexuálně vzrušený. Znalec uzavřel, že se obžalovanému líbí tato činnost a nemusí být jenom sexuálně podmíněná. K dotazu, jaký by mohl být další motiv, uvedl, že obžalovaný to vysvětloval jako hru s prvky sebeobrany. K dotazu, proč tuto aktivitu natáčel, znalec dodal, že z psychologického hlediska je obžalovaný extrovert, u kterého lze čekat takové jednání, což obžalovaný také považoval při vyšetření za chybu. Nicméně prvky sexuálního vzrušení tam z toho nevyplývaly. Je to praktika, která se obžalovanému líbí, ale ne jako sexuální praktika, nehledal by ve všem jen sexuální podtext. Další motiv je dovádění s dětmi s tím, že tam zapojil něco, co se mu zdá zajímavé, ne sexuálně vzrušivé. K dotazu, zda je možné, že by došlo k sexuálnímu vzrušení při koukání na ta videa, uvedl, že se to nedá vyloučit, nicméně obžalovaný nepreferuje dětské objekty, čili není důvod, proč by se měl na děti dívat a zvláště na vlastní nebo na děti z rodiny, u kterých je brzda vždy větší, než kdyby to byly cizí děti. Navíc tam měl nějaká videa z internetu, kde zápasí dospělé ženy, tak se dá spíše předpokládat, že by se díval na tato videa s dospělými ženami. Možná ho třeba zajímaly stisky samy o sobě, ale proč by se tím měl sexuálně vzrušovat, když není na děti, měl určitě více objektů včetně videí, na které by se díval s tím, že preferuje dospělé ženy, tak pro něho by to bylo atraktivnější, než se dívat na děti. Pokud heterosexuální muž z nějakých důvodů nežije partnerským sexuálním životem, tak většinou se realizuje masturbací při sledování pornografie, která je pro něho atraktivní. Pokud je to heterosexuální muž s preferencí dospělých žen, tak se bude dívat na porno, kde jsou nějaké aktivity, ale vystupují tam dospělé ženy, čili pořád tam ty děti do toho nezapadají, protože obžalovaný není pedofilně zaměřený. Znalec však uvedl, že nemůže vyloučit, že by se na to následně obžalovaný nedíval, ale není pedofilně zaměřený, čili určitě nebylo cílem, aby tam bylo dítě, možná ta praktika, protože ta ho vzrušuje nebo líbí se mu škrcení samo o sobě, ale určitě ne dětský objekt. Znalec to vysvětluje jeho extrovertní osobností, nicméně určitě to nebylo s cílem dívat se na nahé dítě. Jemu se možná líbí to samotné škrcení, ať je tam kdokoliv, čili ta praktika, ale určitě ne, že tam bylo dítě s tím, že dodal, že do hlavy nikomu nevidíme, proč měl potřebu si to natáčet. Určitě i ty jeho osobnostní rysy můžou způsobit to, že má potřebu nějakých věcí ještě kolem včetně toho natáčení, ale nic nesvědčí pro to, ani jeho dosavadní sexuální vývoj, že by byl pedofilně zaměřený. Určitě má zalíbení nebo libůstku v té praxi samotné. Mohl to natáčet s tím, aby viděl tu praktiku, ne však to dítě. Nicméně ta samotná praktika je pro něho určitě zajímavá a vzrušující, tím, že on žil sexuálně i ve většině případů normálně nebo měl více partnerek, kdy obžalovaný udává, že to zkoušel asi se třemi partnerkami z patnácti, to znamená, že s většinou partnerek tu praktiku nepoužíval, tak by to znalec držel v linii libůstky, ale nikoliv deviace. To dítě tam nebylo důležité, nehrálo roli v tom, aby ho vzrušoval pohled na dítě, ale možná se mu mohlo líbit, že děti jsou obtočené nohama. Je to pořád o praxi, ne o tom objektu. Tam se jednalo o to škrcení, nějaké náznaky SM, ale ve vztahu k dětem, znalec uzavřel, že se obžalovanému líbí ta praktika sama o sobě, nicméně mohlo to být i s další motivací naučit je prvky sebeobrany, neboť škrcení má určitě prvky sebeobrany. Pokud se týká výrazu obžalovaného na fotografiích, znalec připustil, náznak blaženého výrazu svědčí pro to, že se mu to asi líbilo, ale nelze z toho posuzovat, jestli byl sexuálně vzrušený. Na druhou stranu dítě nemůže zmáčknout krk

natolik, aby mu omezilo přísun kyslíku, takže tam by určitě nebral v potaz to, že nedostatek kyslíku u něho způsobí vzrušení, protože malá holčička ho nestiskne natolik, aby mu zamezila kyslík. Má v tomto libůstku, škrcení, ta praktika se mu líbí, to je vidět i z toho výrazu, že u toho netrpí, naopak má takový spokojený výraz, ale to je tak asi všechno. Pokud se jedná o výraz dětí, nevypadají traumatizované, buď je to nezajímá nebo se smějí. Hodnotil by to jen jako praktiku, která ho vzrušuje, ale ne natolik, aby se to dalo hodnotit jako deviantní. Děti v tom nehrají roli jako stimulant, ale jen ta praktika. Asfyxie vzniká při škrcení buď nohama nebo nějakou oprátkou, šátkem, kdy omezený přísun kyslíku vzbuzuje vzrušení. Při oběšení pod oběšencem se nacházel ejakulát, protože je to praktika, která přináší sexuální vzrušení, obžalovanému se líbí, ale dětské objekty v tomhle nejsou to, co by ho přitahovalo. Pokud třeba partnerka nebo manželka vypovídala, že k tomu docházelo při poloze „69“, tak na fotografiích žádná poloha „69“ znázorněna nebyla, nejednalo o kontakt s genitáliemi dětí. Jen se obžalovanému asi líbí pocit, že má na krku nějaký stisk, kdy v partnerském životě by to asi vypadalo trochu jinak, tam by se to asi zamontovalo do polohy „69“, ale tady je vidět, že mu nešlo o kontakt s genitáliemi těch děvčat. Znalec dále dodal, že pedofilního deliktu se v 80% dopouštějí nepedofilové, většinou je to zvědavost nebo nezdrženlivost. Obžalovaný popírá, že by dětskou pornografií stahoval nebo dokonce vyráběl, ale přítomnost dětských objektů ještě neznamená, že je to pedofil. Může to být nezdrženlivý člověk, zvědavý, ale ve většině případů se nejedná o pedofiliu.

12. Obžalovaný se k výslechu znalce vyjádřil tak, že není pedofil, tohle ho nezajímá a to, že tam takhle blblí, ta to by si nejradši urazil ruce, už se to nikdy v životě nestane.
13. Ve věci byl dále vypracován **znalecký posudek z oboru lékařství, odvětví sexuologie, znalcem MUDr. Luděk Fialou, Ph.D., MBA**, za účelem posouzení obsahu zajištěného fotografického a videonahrávek. Ze závěrů znaleckého posudku vyplývá, že pokud byla díla pořízena, aby zobrazovala sexuální praktiku, např. asfyxiologii – tj. erotické škrcení, mohla by být pořízena z důvodu, aby tomu kdo je sleduje nebo bude sledovat, vyvolala sexuální vzrušení. Důraz je třeba klást na to, že by se jednalo o praktiku, která byla provozována na nezletilých dívkách. Ačkoliv nelze jednoznačně říci, že dílo zachycuje sexuální deviace, znalec připouští, že za jistých okolností může zachycovat praktiku, která je velmi obdobná praktice používané při asfyxiologii, která jedinci, který se sám škrtí nebo bývá jinou osobou škrcen, přináší sexuální uspokojení. Znalec dále poukazuje na to, proč bylo předmětné dílo takto často pořizováno. Závěrem konstatuje, že se nejedná o standardní chování jedince a doporučil u obžalovaného sexuologické vyšetření včetně PPG.
14. Znalec **MUDr. Luděk Fiala, Ph.D., MBA**, byl rovněž vyslechnut v hlavním líčení, přičemž konstatoval, že se nejedná o standardní chování jedince a doporučil následné sexuologické vyšetření včetně falopletysmografie. Úkony nebo aktivity, které tam byly popisovány, určitě měly jistý charakter závadového chování v tom smyslu, že šlo o škrcení. Na druhou stranu znalec MUDr. Fiala dodal, že sadomasochistické projevy a BDSM, které jsou se souhlasem obou osob, nejsou považovány za deviace, respektive je to určitá úchylnka chování, ale v souvislosti s tím, kdy se jedná o děti mladší patnácti let, tak to samozřejmě může být problém. Pokud je to v dané věci spojováno s bojovými tendencemi nebo bojovým uměním, připadá znalci zvláštní, že si obžalovaný takové fotografie nebo videosoubory zaznamenává. K fotografiím pak znalec uvedl, že na nich není zaznamenána žádná aktivita, kterou by a priori považovali za něco, co souvisí s nějakou deviací, nicméně lze se pozastavovat nad tím, proč to bylo pořízeno a uchováno. K dotazu, zda to, co znalec viděl na CD, může připomínat nějakou sexuální techniku, uvedl, že ano, je to asfyxiologie, je to pocit, který může být vyvoláván imitací dušení, ať už je to pomocí rukou, nohou nebo jiné pomůcky. Jedna rovina problému je, že pokud to praktikují dva plnoletí nebo lidé, kteří jsou již patnáct plus, a je to se souhlasem obou, tak je to bráno pouze jako sexuální praktika, kterou po vzájemné dohodě realizují. Pokud by vyšetřovali nějakou osobu,

kteřá toto praktikovala s dítětem a bylo popsáno, že to přinášelo nějaké sexuální uspokojení, tak pak už by to bylo patologické chování se vším všudy. V dané věci nikde nic takového zachyceno ani uvedeno nebylo. Je to určitě ne úplně standartní praktika, ale zase na druhou stranu není trestná, není to nic, co by nějakým způsobem extrémně vybočovalo, ale musí tam být náhled, musí být souhlas, musí to realizovat s určitými odpovídajícími osobami, protože je problém, když to bude realizovat u malých dětí. Znalec dále akcentoval, že obžalovaný to musí mít pod kontrolou, protože zcela nepochybně je to porucha, ať už je akcentována poruchou osobnosti, kdy pravděpodobně jde o histrionskou poruchu osobnosti. Pokud máme partnerku, která to nechce realizovat, tak po nějaké době dochází k tomu, že to nutkání k tomu je tak silné, že potom hledáme nějaké jiné podněty, které jsou. Někdy tím podnětem může být i to, že se na to koukáme, nerealizujeme to, ale uchovááme nějaké soubory, na které se díváme a při nich třeba masturbujeme. K dotazu, zda se mohlo jednat o sebeobranu chvaty, znalec uvedl, že by si kladl otázku, proč by toto obžalovaný uchovával. Udělal by si videozáznam toho, jak realizuje zápas se vším všudy, aby se na to podíval a řekl by si za dva roky nebo za pět let s holčičkou: „dívej se, takhle jsi se bránila, teď se dívej, teď praktikuješ tady ten zápas a pracuješ s tím dál“, dovede si představit, že si nějaké snímky můžeme nechat, ale určitě není důvodem mít těch fotografií víc, proto si musíme položit otázku, jaký je ten opravdový důvod. Znalec dále zdůraznil, že si musí být obžalovaný vědom toho, že má tuto poruchu a že ji musí mít pod kontrolou. Když ji nebude mít pod kontrolou, bude mít problém, když ne nyní, tak v budoucnu. K dotazu, zda u obžalovaného může tato praktika či její aktivní podíl se na ni s dětským objektem, případně poté zhlédnutí té praktiky natočené či na fotografii, vyvolávat vzrušení, přestože její primárně dětský objekt nezajímá, uvedl, že může, protože jde o danou praktiku, nikoliv o tu osobu. Říkají tomu náhražkové chování. K dotazu, zda uvedené fotografie mohou obecně, u osoby, která preferuje tuto praktiku, vyvolávat sexuální vzrušení, znalec uvedl, že určitě ano. K dotazu, jaká by mohla být motivace obžalovaného, aby si fotil a natáčel škrcení vlastními dcerami, znalec zopakoval, že by si položil základní otázku, proč daná osoba zachovává určité typy fotografií. Nabízí se nejlogičtější vysvětlení, byť to tak nemusí být, že to je z důvodů těch, že se na to potom ta dotyčná osoba dívá a minimálně si tím připomíná něco, co bylo třeba příjemné. Někdy u těch sexuálních praktik je to tak, že stačí jenom toho partnera či partnerku přidržovat na krku. Je to podobné jako třeba svazování, daná osoba ho má částečně ve své moci, částečně ho znehybňuje, což mu přináší uspokojení, nemusí to být vždy to, že mu chybí kyslík. K dotazu, zda lze fotografie považovat za pornografické dílo, uvedl, že obecně vzato jakákoliv osoba do osmnácti let věku, pokud praktikuje něco, co v nás vyvolává vzrušení nebo přináší sexuální uspokojení, je dětská pornografie. Lze se jen domnívat, že je to určitá forma pornografie. Když se podíváme na klasickou dětskou pornografii, tak v nás může vyvolávat vzrušení i pohled na dětské tělo nahé nebo nějakým způsobem i oděné nestandardně, a tady by tím motivem mohlo být právě držení krku nebo nějaká taková snaha o asfyxii. Mluvíme o závadovém chování minimálně z důvodu, proč si někdo takhle dlouho uchováá a proč v takovém množství atd., byť na záznamu není nic, co by nás vedlo k tomu, že to opravdu je deviantní chování v pravém slova smyslu. Pokud se jedná o video, na kterém je zachycen souboj dvou dospělých dívek, toto bylo pořízeno právě z těchto důvodů, tzn. pro osoby, které jsou zaměřeny na asfyxii při sexu. K závěrům znalce MUDr. Daneše uvedl, že jeho kolega konstatuje, že měl obžalovaný patnáct partnerek a jen asi u třech toto praktikoval. MUDr. Fiala však má za to, že nevíme, jestli se to nepokoušel praktikovat i u jiných partnerek, které tuto praktiku mohly odmítnout. Chování obžalovaného a fotografie a videa minimálně vyvolávají pochybnosti, ačkoliv obžalovanému do hlavy nevidíme, měl by se nad tímto zamyslet a vyhodnotit si to, protože v těchto případech jsou všechny tyto poruchy trvalé, nevyléčitelné, jsou pouze korigovatelné a ne vždy jsme schopni je udržet na uzdě. Může dojít k tomu, že se dostane do mimořádné stresové situace, může se dostat pod vliv alkoholu velmi výrazně a najednou to může být

spouštěčem, který toto vyvolá. To je jen medicínské doporučení znalce, obžalovaný by si toto měl vyhodnotit sám a měl by minimálně navštěvovat sexuologa nebo psychologa. Za určitých okolností poruchy osobnosti, kdy znalec je přesvědčen o tom, že u obžalovaného je nějaká histrionská porucha osobnosti, se toto může stát právě také tím spouštěčem. Nemusí být pedofil, exhibicionista nebo sadomasochista. Porucha osobnosti ovlivňuje naše chování a to chování téměř nikdy nejsme schopni mít sami pod kontrolou. Není to dáno jen tím, jestli je někdo extrovert. Znalec nevyšetřoval obžalovaného psychologicky, ale myslí si, že je to histrionská, částečně možná i narcistní porucha, tzn. že nějakým způsobem se to promítá do toho chování. Obžalovaného nevyšetřoval, ale vychází z toho, co mu bylo přečteno. Na základě vyšetření PPG a sexuologického vyšetření nic nenasvědčuje tomu, že se v případě obžalovaného jedná o pedofila. Souhlasí s kolegou, že opravdu je pro obžalovaného primární ta praktika a nikoliv osoby, které tam jsou, což ale potvrzuje, že tam je nějaká porucha. Pravděpodobně to nesměruje vůči dětem, museli bychom si ale položit otázku, jestli se obžalovaný uspokojoval při pohledu na dospělé ženy, jestli tam byla nějaká videa. Logicky vzato by znalec očekával, že v případě, že není obžalovaný zaměřen na děti, tak bude mít k dispozici nějaké soubory, na které se dívá, když nemůže tuto praktiku praktikovat s nějakou partnerkou, takže by znalec očekával, že se bude dívat na dospívající nebo dospělé ženy, které byly takovýmto způsobem zjištěny v rámci PPG vyšetření. Minimálně z tohoto pohledu je tam pochybnost, proč tam byly děti. V situaci, že by měl na svých médiích uložená videa s dospělými ženami a zároveň s dětmi, tak to je to, co u znalce vyvolává pochybnost. PPG vyšetření je sice bráno jako objektivní vyšetření, ale ono objektivní v tom pravém slova smyslu není, je to jakýsi detektor, který jsme schopni za určitých okolností nějakým způsobem „oblafnout“, tzn. na výsledky se nemůžeme spolehnout stoprocentně, proto jej uvádí jako podpůrný argument. Za normálních okolností by obžalovaný na dítě hovořil, korigoval ho, říkal, zkus to stisknout, ale spíše to bylo spojeno se zavřenými očima a určitým libým způsobem. Člověk může být psychicky uspokojen a nemusí mít při tom ani erekcí, ani ejakulaci, ani orgasmus. Vzrušení nemusí být projeveno erekcí. Z tohoto pohledu tam může být skutečně nějaké psychické uspokojení. Zavřené oči by mohly být jedním z důkazů, že byl vzrušený. K dotazu, zda by mohl s jistotou říct, že se jedná o sebeobranný prvek, uvedl, že kdyby toto učil svého vnuka nebo vnučku a chtěl-li by si to nafilmovat, tak by pravděpodobně postupoval jinak, udělal by celou tu praktiku, řekl by, pojď, já ti ukážu, jak se to dělá, já ti to teď naznačím a pak to zkusíš udělat ty na mě. Jeho závěry vyplývají z mozaiky informací, které se skládají dohromady.

15. **Ze znaleckých posudků z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat**, které vypracoval Obor kriminalistické techniky a expertiz Policie ČR, Krajského ředitelství Středočeského kraje, soud zjistil výsledky zkoumání zajištěných nosičů dat, zejména notebooku Acer Predator, mobilního telefonu LG G6 a přenosného externího disku zn. Samsung. Zkoumáním externího disku zn. Samsung bylo zjištěno, že v provozních záznamech operačního systému notebooku zn. Acer Predator byly nalezeny záznamy o připojení USB zařízení, které obsahují shodné identifikační údaje (tzn. sériové číslo, sériové číslo oddílu a „friendly name“) jako identifikační údaje zjištěné z externího disku zn. Samsung. Dle znaleckého posudku (viz tabulka č. 5 posudku) docházelo k připojování předmětného externího disku k notebooku zn. Acer Predator minimálně v období od 11. 8. 2019 do 2. 10. 2019, kdy byl připojen naposledy. Dále bylo zkoumáním zjištěno, že na disku zn. Samsung byly nalezeny soubory, které mají stejný datový obsah jako soubory nalezené na notebooku zn. Acer Predator a zároveň shodného vlastníka souborů odpovídající uživatelskému účtu notebooku zn. Acer Predator. Nebyly však nalezeny prvotní záznamy, které by jednoznačně prokazovaly, zda došlo k přenosu dat mezi notebookem Acer Predator a diskem Samsung. Vyhodnocením dat z mobilního telefonu zn. LG G6 bylo zjištěno, že tato data obsahují soubory, na kterých jsou zachyceny neobnažené mladé dívky, dále pak zápas polonahých žen, při kterém dochází ke škrcení pomocí nohou, a dále pak

fotografie obnaženého dospělého muže a obnažené dospělé ženy. V zajištěném mobilním telefonu se nachází mj. i dva soubory obsahující fotografie, na kterých je zachycen obžalovaný s nezletilou V [redacted], která má nohy obtočené kolem jeho krku, a dále jeden soubor, na kterém jsou zachyceny V [redacted] a E [redacted] B [redacted] v poloze, kdy V [redacted] má nohy obtočené kolem krku E [redacted] B [redacted]. Na notebooku zn. Acer Predator bylo zjištěno několik stovek relevantních souborů. Na fotografiích jsou zachyceny obnažené a částečně obnažené dospělé ženy v různých polohách, včetně jejich pohlavních orgánů, dále pak soubory zachycující sexuální praktiky dospělých osob, souboje mužů a žen, kdy jsou částečně nebo zcela obnažení, dále jsou zde zachyceny praktiky mužů i žen, při kterých dochází ke škrcení na krku pomocí nohou. Na více než sto fotografiích jsou zachyceny osoby mladší osmnácti let a to převážně dívky v erotických polohách se zachycením jejich obnažených nebo částečně obnažených těl převážně v sexuálně vyzývacích pozicích, a opakovaně též s vyobrazením jejich pohlavních orgánů. Dále bylo na notebooku zn. Acer Predator zajištěno minimálně 708 souborů, na nichž je zobrazen obžalovaný s nezletilou V [redacted] M [redacted], a to v poloze, kdy V [redacted] má různými způsoby omotané nohy kolem krku obviněného, kdy ve většině případů je V [redacted] oblečená, na některých souborech je však částečně obnažená a na některých souborech není patrné, zda je zcela obnažená či má spodní kalhotky. Na vícero fotografiích je patrné, že obžalovaný má obnaženou horní polovinu těla, přičemž dolní část těla na snímcích zachycena není. Fotografie v souborech byly pořízeny obžalovaným jako fotografické autoportréty tzv. metodou „selfie“. Dále pak byly zjištěny desítky souborů, na kterých jsou zachyceny V [redacted] a E [redacted] B [redacted], jak jedna z nich má omotané nohy kolem krku druhé, přičemž na některých fotografiích je zachycen obnažený pohlavní orgán E [redacted] B [redacted]. Zájmové fotografie se nacházejí např. na disku DVD č. 1, „NTB_ACER_SDD_256GB“ ve složce *Zajmове soubory* v podsložkách s názvem „Export 20_files“ až „Export 43_files“, na disku DVD č. 2 „NTB_ACER_HDD_1TB“ ve složce *Zajmове soubory* v podsložce s názvem „Export 32_files“.

16. Vyhodnocením dat z externího přenosného disku zn. Samsung bylo zjištěno, že jeho obsahem jsou soubory obsahující nejméně 16 000 pornografických fotek zachycujících mimo jiné osoby věkové hranice pod 15 let. Dále bylo zjištěno, že obsahem disku jsou i dokumenty na jméno obžalovaného. Disk dále obsahuje desítky fotografií i videí, na kterých je zachycen obžalovaný s nezletilou V [redacted] v různých polohách, kdy V [redacted] má nohy obtočené kolem jeho krku, kdy na některých souborech je V [redacted] obnažená na horní části těla. Na dalších fotografiích je zachycena nezletilá V [redacted] M [redacted] s chlapcem mladším 15 let, a to v pozici s nohama omotanými kolem chlapcova krku, přičemž obě děti jsou oblečené. V dalších desítkách souborů jsou zachyceny V [redacted], E [redacted] B [redacted] a chlapec mladší 15 let ve vzájemných šarvátkách, kdy se vzájemně škrtí nohama kolem krku. V několika souborech jsou zachyceny E [redacted] B [redacted] a V [redacted], kdy je zřetelně vidět obnažený pohlavní orgán E [redacted] B [redacted]. Disk dále obsahuje videosoubory, na kterých je zachycen obžalovaný s V [redacted] M [redacted] v poloze, kdy má V [redacted] omotané nohy kolem jeho krku, z toho ve dvou případech je V [redacted] odhalená na horní části těla a v jednom případě má odhalenou horní část těla i obžalovaný. Další soubor zachycuje V [redacted] a E [redacted] B [redacted] při škrcení nohama kolem krku, přičemž E [redacted] B [redacted] má odhalenou spodní část těla a je zachycen její pohlavní orgán.
17. Z výpovědi znalce **mjr. Ing. Miroslava Procházky**, zpracovatele znaleckého posudku znaleckého ústavu Odboru kriminalistické techniky a expertiz (dále jen „OKTE“), z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, soud zjistil, že veškeré nalezené grafické soubory byly vyexportovány forenzním programem X-Ways Forensics na přiložená média, jakož i údaje k uživatelským účtům a historie prohlížení nebo internetové artefakty. Znalci OKTE nosiče dat obdrželi od vyšetřovatele v zapečetěném pytli, počítač, je tam plastová plomba a USB zařízení byly v orgatechu také zapečetěné. Na DVD je série fotek,

jak to přišlo s plombou a potom obsah po rozbalení. Vše je uloženo v souboru „Foto-Stop“. Když byly poprvé ohledány nosiče dat, nebyl pořízen jmenný výpis souborů, neboť nebyla zadána taková otázka. Vytvořili bitovou kopii, kterou stále mají, pokud by byl potřeba nějaký komplet výpis souborů, mohou ho nějakou formou doplnění určitě udělat, ale neví, jestli to k něčemu je. Poukázal přitom, že forenzní analýza není jenom o dokumentování platných existujících souborů, ale jsou tam soubory např. vnořené v některých souborech, obnovují se smazané soubory, takže pak dokumentace obsahu nebo výpis souborů, je pouze malá část. K dotazu, zda lze zjistit datum, kdy byla konkrétní fotografie uložena na média, znalec Ing. Procházka uvedl, že operační nebo souborový systém NTFS má časová razítka, kdy jedním z těch časových razítek je „created“, soubor jako takový je uložen na disku a existuje „file record“, tzn. záznam souboru, kde jsou uvedena metadata o daném souboru. Jsou tam různé atributy, například „standard information“, který právě obsahuje různá časová razítka o vytvoření, ale je tam ještě další atribut, který obsahuje jméno souboru, to je file name a v tom je uloženo také časové razítko vytvoření a pokud čas vytvoření ze standard information a z „file name“ jsou shodné, tak lze s jistotou říct, že byl vytvořen ten soubor na tom disku. U všech vyexportovaných souborů jsou časová razítka uvedena. Je tam určité časové razítko „created“, kdy byl soubor vytvořen. U některých souborů, např. u smazaných, už nemusí tato metadata existovat, nemáme záznam o souboru a je obnoven jen jeho obsah. K dotazu, zda časová razítka, jména souborů, jsou editovatelná data, znalec uvedl, že teoreticky lze změnit cokoli. Většinou je právě časové razítko z atributu „file name“ při vytvoření a operační systém ho už potom nemění, mění poté např., když zkopírujete soubor, tak datum vytvoření, „last modified“ se mění, ale časové razítko z „file name“ už ne. Jednoduše uživatelsky to změnit nelze, do časového razítka „file name“ nepřistupuje už ani operační systém. Znalec připustil, že člověk s jeho zkušenostmi a vybavením může změnit cokoli. Znalecké zkoumání u OKTE probíhá tak, že je zajištěn „read only mode“, aby nedošlo k ovlivnění stopy. Vytváří bitovou kopii, což je identická kopie, „bit by bit“ toho disku. Vytvoří tuto bitovou kopii, aby nedošlo k ovlivnění disku a následně provádí zkoumání z bitové kopie. Tento stav je i ověřen kontrolními sumami MD5 nebo SHA1, to jsou kontrolní sumy, které se spočívají nad těmi daty, a když nebude disk změněn, tak jsou kopie stejné. Bitová kopie k notebooku Acer Predator byla provedena, když započalo zkoumání. Nezjišťují, zda je notebook provozuschopný.

18. V hlavním líčení byl rovněž vyslechnut **nprap. Ondřej Jirava**, rovněž zpracovatel znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, který stvrdil písemný znalecký posudek a dodal, že nosiče dat mu byly předány zapečetěné v orgatechu. Je to nafocené. U rozpečetění byl přítomen on jako znalec, bylo to dokumentováno fotograficky, že to přišlo zapečetěné, vše neporušené, pak se stopy vyndaly a nafotily, v jakém jsou stavu. Bitová kopie byla pořízena pouze u paměťové karty, která byla vložena v mobilním telefonu, byla pořízena forenzním zařízením CelleBrite UFED Touch 2, které je přímo určené na paměťové. Jmenný výpis souborů nebyl pořízen, nebylo to požadované ani nebyl důvod, proč pořizovat nějaký seznam, protože veškeré soubory, co byly nalezeny, jsou v reportu zadokumentované. Zkoumal i tablet Lenovo, obsahem nebylo nic, pracoval pomocí forenzního zařízení CelleBrite UFED Touch 2. K dotazu, proč byl tablet vrácen vymazaný, znalec uvedl, že neví o tom, že by měl být vymazaný. Paměťová karta v telefonu byla. K dotazu, zda existuje metodika u policie, podle které se zabezpečení má provádět, uvedl, že mají zapsaný postup, kterým se řídí. Mají metodiku označenou jako „Analýza paměti mobilního telefonu“.
19. Další ze zpracovatelů znaleckého posudku **por. Bc. Vratislav Kos**, rovněž stvrdil závěry písemného znaleckého posudku, přičemž dodal, že zájmové uživatelské soubory nalezené na bitové kopii předloženého externího disku Samsung byly zadokumentovány na přiložené optické disky, které jsou přílohou tohoto znaleckého posudku. Nejprve si vytvořil hash

souborů typu SHA1, který není ničím jiným než otiskem daného souboru s tím, že jeho velikost je daleko menší, je to v podstatě reprezentace daného souboru v rámci souborového systému. U notebooku Acer Predator se mu podařilo nalézt shody s vyhledávanými řetězci a na základě toho našel řadu událostí operačního systému, které jsou zaznamenávány jak z hlediska připojování samotného zařízení, tak i připojování zařízení jako kapacitního média nebo paměťového média. Vzhledem k tomu, že operační systém zaznamenal na vícero úrovních, tak si vytyčil nejvíce zajímavé události, které v podstatě popisují připojení nebo odpojení zařízení dle zvolených klíčových slov. V rámci tabulky č. 3 připojeného zařízení, je uvedené razítko v centrálním časovém pásmu, jedná se tedy o dvě hodiny starší čas. V provozních záznamech operačního systému Notebook Acer Predator byly nalezeny záznamy o připojení USB zařízení, které obsahuje shodné identifikační údaje, tedy sériové číslo, sériové číslo oddílu a „friendly name“ jako identifikační údaje zjištěné z předloženého externího disku Samsung. Dále v rámci hledání shod rovněž hledal SID uživatele, což je unikátní identifikátor uživatele předloženého notebooku Predator, a toto se objevuje i na externím disku u některých souborů v rámci shody. Podařilo se nalézt shody mezi předloženým notebookem Predator a externím diskem, ale v rámci záznamu nemůže znalec stoprocentně stvrdit, že by došlo přímo k přenosu nebo zda k tomu došlo nepřímo přes jiné zařízení. Tedy v nebitové kopii externích disků Samsung byly nalezeny soubory, které mají shodný datový obsah jako soubory nalezené na notebooku Acer Predator a zároveň shodného vlastníka souboru odpovídajícímu uživatelskému účtu notebooku Acer Predator, nebyly však nalezeny provozní záznamy, které by jednoznačně prokázaly, zda došlo k přenosu dat mezi zařízením a externím diskem Samsung. Byla nalezena shoda některých souborů, nicméně co se týče připojení, tak je tam velká řada artefaktů, které by potvrzovaly, že došlo k připojení. Co se týče přenosu dat, tak v rámci srovnávání těch dvou, řekněme souborového systému externího disku a souborového systému počítače, tak ty mají své vlastní tabulky v souboru záznamy o změnách a v podstatě například, pokud by došlo k přenesení souboru z počítače na externí disk, tak se bude objevovat záznam o smazání souboru a na externím disku o vytvoření souboru, ale je to srovnávání na úrovni časových razítek a si netroufím považovat jen jako jeden zdroj pravdy. Pokud se jedná o časová razítka, co se týká zaznamenání souborů, byla zaznamenávána razítka v rámci exportu z programu X-Ways Forensics. K dotazu, zda člověk, který má nějaké IT vzdělání, je schopen kategorie, které zpracovatel por. Bc. Kos posuzoval, modifikovat, změnit nebo zda je to hodnota natvrdo neměnitelná, uvedl, že záleží na tom, jak je člověk zkušený, pokud má k tomu někdo patřičné nástroje, tak je to schopný přepsat. K dotazu, zda je možno změnit data včetně časů nebo jsou to údaje, které jsou neměnné, uvedl, že data, která jsou vytvořena v rámci jádra, se běžným způsobem nedají upravovat. Uvedené údaje jsou zadokumentovány ve vícero úrovních, v případě, že by došlo k nějaké změně, byla by dohledatelná. Bavíme-li se na úrovni, že se jedná o super hackera, tak ano, může to změnit, ale desetileté dítě by to nedokázalo. Super hacker by byl schopný to udělat, ale standardně to není možné. Bitová kopie se k externímu disku Samsung znovu nevytvářela, vzhledem k tomu, že byla bitová kopie vytvořena v rámci odborného vyjádření 2516/2020. Bitová kopie sama o sobě, pokud nedojde k narušení souboru, by se neměla změnit a v podstatě na tomto principu funguje verifikace. K dotazu, zda dokáže vysvětlit, že obhájce dostal od policie k externímu disku dvě různé verze bitových kopií, uvedl, že změna může nastat v momentu, kdy by došlo k narušení bitové kopie nebo případně zásahem, pokud by to někdo třeba připojil, něco tam upravoval. Pokud jde o bitovou kopii, součástí bitové kopie je primárně její bit per bit, tedy bit po bitu zadokumentovaný obsah. Jedná se o celý zpřístupněný obsah externího disku, záleží na tom, jaká je použitá aplikace, software a v rámci toho bývá zpravidla ještě report, u kterého je vyjádřena ještě případně verifikace zdroje. K dotazu, jaká je hodnota bitové kopie, pokud bychom neměli originální zdroj, uvedl, že pokud bychom měli bitovou kopii, která byla verifikována, můžeme tvrdit, že se jedná o původní originál vytvořeného paměťového

zařízení. K dotazu, zda měl možnost v rámci znaleckého zkoumání pracovat se zajištěným notebookem Acer Predator, uvedl, že návazně na předchozí posudek, který dělal s majorem P██████████, notebook se nezapínal, nicméně se otevřel a zpřístupnila se data. Z hlediska obsahu chyběly operační paměti, operační paměť slouží k tomu, aby mohl počítač fungovat a mohlo se s ním pracovat, je to v podstatě pracovní paměť, kterou využívá procesor a aplikace. Nejedná se tedy přímo o paměť, kterou by nějak cíleně uživatel upravoval nebo si do něj ukládal data, ale spíše z dočasného hlediska jako pracovní místo pro počítač. Notebook, pokud by neměl operační paměť, tak by nefungoval. Otázka je, kdy byly odstraněny. Vzhledem k tomu, že jsou záznamy ohledně provozu toho notebooku, tak nepochybuje, že byl funkční, že byl v provozu. Je to určitě hardware, odstraní se tak, že se v podstatě otevře zadní víko a odeberou se dva modely operační paměti. Je to možné chápat stejně jako máte možnost vyměnit externí disk nebo flash paměť, co se týká notebooku, tak ty se dají vyměnit, dá se tam dát větší kapacita. Na operačních pamětech se zavádí část systému jádra, v rámci kterého je poté spuštěn počítač a to už záleží na implementaci konkrétního operačního systému. V podstatě operační paměti slouží výhradně pro ukládání dočasných souborů, po vypnutí počítače jsou data smazána, je to jenom provozní prostor. Operační systém je uložen na pevném disku. Pokud jde o údaje „friendly name“, sériové číslo, k dotazu, kde to lze najít, uvedl, že v operačních pamětech, jsou jen provozní údaje, které jsou po vypnutí smazány. Operační paměti jsou z hlediska zajímavosti dat použitelné jen v momentu, kdy počítač běží a jsou v nich nahrána data. Pokud jde počítač vypnut, tak jsou v podstatě hlediska zkoumání operační paměti naprosto bezpředmětné. K dotazu, kde lze najít údaje „friendly name“, sériové číslo, „windows event. lost“, uvedl, že v rámci pevného disku externího, v rámci prvního plastru jsou uloženy informace o konkrétním zařízení, jeho sériové číslo, v rámci naformátování operačního souborového systému vzniká i sériové číslo oddílu, tyto údaje jsou uloženy v prvním plastru.

20. V průběhu trestního řízení byly ze strany obhajoby předloženy k důkazu **znalecké posudky z oboru kybernetiky, odvětví výpočetní technika**, vypracované znalcem Ing. Václavem Zápotockým. Pokud se jedná o formální náležitosti znaleckých posudků v intencích § 28 zákona 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, je třeba konstatovat, že forma zpracování posudků je velmi chaotická a nepřehledná. Pokud se jedná o podklady pro zpracování posudku, jedná se o zdroje dat pro odborné zpracování zadaného problému, přičemž identifikace a opatření podkladů znaleckého posudku jako zdroje dat pro jeho zpracování je prvním krokem řádného provedení znaleckého úkolu a souvisí s naplňováním povinnosti znalce postupovat s odbornou péčí. Pokud mezi podklady znalec uvádí „Nákup notebooku se uskutečnil 21. 7. 2017.“, „Konzultace“ a „Archiv znalce“, nutno zdůraznit, že v prvním zmíněném případě se vůbec nejedná o podklad, ale o konstatování, přičemž podklad, ze kterého jej znalec činí, v posudku není uveden, a pokud se jedná o další zmíněné body, jedná se z pohledu soudu o zcela nespecifikované a tudíž nepřezkoumatelné podklady. Pokud se jedná o konzultace, není zřejmé, kdo byl ve věci osloven jako konzultant, k jakým otázkám, ani s jakými závěry. Archiv znalce je pak z pohledu soudu zcela neurčitý pojem, který může v podstatě zahrnovat cokoli. Ve znaleckém posudku není uvedeno ani zařízení, ani software, který byl použit při jeho zpracování. V náleзовé části i ve znaleckých závěrech se pak zcela nesouvisle prolínají výsledky znaleckého zkoumání s hypotézami znalce, řečnickými otázkami nebo zjištěními, u kterých není ani objasněna souvislost s podklady pro zpracování znaleckého posudku. S ohledem na významné pochybnosti týkající se přezkoumatelnosti znaleckého posudku soud proto přistoupil k výsledku znalce Ing. Zápotockého v hlavním líčení, a to za přítomnosti Ing. Procházky, a to z důvodu, že předloženými znaleckými posudky byly zpochybňovány závěry znaleckého zkoumání provedeného „OKTE“.
21. **Znalec Ing. Václav Zápotocký** v hlavním líčení uvedl, že domovní prohlídka nebyla

provedena profesionálně, neboť při ní nebyl dodržen základní postup, který je uveden v kriminalistickém sborníku, to znamená přítomnost znalce při domovní prohlídce a opatření jmenného výpisu všech zkoumaných věcí. Znalec dále uvedl, že je evidentní, že došlo ke změně dat. Pokud jde o obsah zajištěného notebooku Acer Predator, neměl možnost se spojit s nikým, kdo by mu předložil originály zajištěné výpočetní techniky. Poté, co mu byl předán notebook Acer Predator, udělal si svoje výpisy, které potřebuje ke zkoumání. Když prováděl další zkoumání, tak 29. 1. 2022 v 17.12 hodin do toho počítače někdo vlezl. Na notebooku Acer Predator byl pouze „datový archiv“, nebyl tam žádný operační systém a nebylo možné se přihlásit přes přístupové heslo. Počítač bez operačních pamětí nemůže existovat. Udělal si kopii na svém notebooku, tedy jmenný výpis toho, co mu hard disk poskytl, kde toho bylo velice málo. Anonymní disk se vyskytl až ex post, proto pro něj jako pro znalce není relevantní. Vyskytují se na něm data od roku 2011 do roku 2018. Na str. 7 znaleckého posudku jsou soubory, které velikostí a datem vůbec nesouhlasí, nejedná se o bitové kopie, protože ty by měly být stejné. Je tam rozdíl i v názvech, velikostech souborů i v datech. Proto to takto vypsál do tabulky, kdy na levé straně je první hard disk a na druhé druhý, externí. Jedna kopie byla pořízena 21. 5. a druhá 3. 6., ale každou kopii dělal někdo jiný. Na anonymním disku jsou změny, kde je třeba i jiné datum, až později, než byla domovní prohlídka. K dotazu, zda je relevantní zkoumat z pozice znalce obsah notebooku samotného či se zabývat bitovou kopií původně pořízenou, uvedl, že nemůže udělat bitovou kopii, když k tomu nemá přístup, konkrétně když mu tam chybí operační systém. To, co získal z notebooku, tak jsou pouze nahraná data, chová se jako archivní disk. Datum pořízení notebooku zjistil osobně přímo u prodejce. Pokud jde o otázku 8, tak obžalovaný mu předložil dva externí disky a na jednom externím disku byl samotný tento soubor a na druhém byl Predator a ještě nějaké věci k tomu. A to je právě ten, co je uveden na stránce 7, když je na levé straně HDD 2 a na druhé straně archiv. Bitové kopie to nebyly, žádnou bitovou kopii nedostal, byla to kopie, kterou dodalo OKTE. Měly to být totožné kopie, ale nejsou. Pokud jde o mobil LG6, je silně poškozen, včetně vstupního konektoru, proto jej nelze zkoumat. Jestliže nastane propojení, tak propojení musí být vázáno buď nějakým externím diskem nebo jednotkou, která je k tomu systémově poskytující, tzn. notebook, operační systém, paměti atd., pak to můžu propojit. Pakliže tam toto není v operační paměti a není systém, tak nemá co propojit. Každý údaj jde změnit, každé datum i velikost jde změnit, je to otázka pěti minut. K dotazu, zda to vyžaduje velmi odborné znalosti nebo za to zvládne člověk s běžnými znalostmi, k tomu uvádím, že to je otázka, do jakého souboru jdete, záleží na struktuře celého procesu. Ale co se týká data a i hodiny, tak to se dá velice rychle změnit, ale nedá se změnit obsah. Anonymní disk je pro něj v podstatě nulová záležitost jako pro znalce. V daném případě nejde prokázat, že došlo k propojení těchto dvou zařízení, pakliže je tam skutečně definováno v úvodu při domovní prohlídce, že tam nebyly paměti a není tam systém. Proto požadoval, že to chce mít na svém pracovišti, aby se do toho dostal, protože to není otázka jednoho dne. Ve výpisu, který pojmenoval jako archivní data, se objevují některé soubory z toho anonymního disku, které tam jsou pod stejnou jmenovkou. Údaje, jak to bylo vytvořené nebo kdy s tím bylo komunikováno a uloženo nějakým způsobem, se dají změnit, když máte speciální program.

22. **Znalec mjr. Ing. Procházka** v reakci na výpověď znalce Ing. Zápotockého uvedl, že pokud se jedná o časová razítka, razítko „created2“ není standardně ani zobrazováno operačním systémem. NTFS ukládá časová razítka ve „standard information“, která jsou standardně vidět, když si dáte vlastnosti souboru. Ale pak je také ukládá do „file name“ atributu, kdy při vytvoření uloží časová razítka, ale pak už s nimi dále nepracuje, což už zrovna není tak snadné změnit. Pokud se jedná o výhrady znalce k provedení domovní prohlídky, znalec upozornil, že kriminalisticko-technickou činnost upravuje pokyn policejního prezidenta z roku 2018, na který navazuje rozkaz ředitele Kriminalistického ústavu. Pokud se jedná o počítačové systémy, tato metodika jasně říká, že pokud je

počítačový systém vypnutý, nikdy se nezapíná. Jsou k tomu dobré důvody, neboť zapnutím a ověřováním funkčnosti a komunikativnosti, již dochází k ovlivnění stopy, neboť se tím spouští operační systém, který pracuje se svými soubory. Forenzní počítačová analýza se zabývá i nealokovaným prostorem, což je volný prostor, který je poskytnut k využití, ale jsou tam samozřejmě data, která byla smazaná a může dojít také k tomuto ovlivnění, pokud tam bude znalec něco zapínat, instalovat. Tento postup, který Ing. Zápotocký uvádí, je naprosto nepřijatelný. Vyplývá to nejen z vnitrostátních ale i z mezinárodních metodik. Podle metodiky se kriminalistický znalec z oboru kybernetiky volá pouze tam, kde je požáříště. Jinak jsou stopy zapečetěny na místě, aby do nich nebylo zasahováno. Pokud se jedná o operační paměti, konstatovali, že ve slotech nebyly operační paměti. Dále uváděli, že jsou tam dva disky, jeden disk dvou a půl palcový a jeden SSD disk, což je disk, na kterém je operační systém. Jmenný výpis souborů neříká nic o obsahu těch souborů. Naprosto nic to neříká a rozhodně to nezabrání nějakým změnám na disku. Pokud znalec poukazuje na nedostatek času ke zkoumání nosičů dat, znalec konstatoval, že bitová kopie jednoho terabitového disku jim trvala 3,5 hodiny a SSD disku zhruba 1 hodinu i s verifikací. Myslí si, že standardní pracovní doba je dostatečně dlouhá na to, aby si znalec bitové kopie vytvořil. Ve znaleckém posudku není uvedeno ani zařízení, ani software, který byl použit při jeho zpracování. Pokud Ing. Zápotocký uváděl bitové kopie, je to bit by bit kopie, což znamená, že je to přesná kopie, u níž lze verifikovat neměnnost obsahu kontrolní sumou. Kontrolní suma jasně říká, že nic se nezměnilo. Počítají dvě sumy, v tomto případě byla počítána 256 SHA a MD5, kdy prolomit i jen jednu z nich je výpočetně nemožné na takové množství dat. Změnit něco v této bitové kopii je nemyslitelné. Znalec uváděl, že mu nebyla předána bitová kopie, avšak mají k dispozici předávací protokoly, co OKTE vydávalo. Kdykoliv OKTE vydávalo, tak píše kontrolní sumy, což si může znalec ověřit. Jestliže znalec spouštěl a ověřoval funkčnost a komunikativnost notebooku, tak samozřejmě už ta bitová kopie nemůže souhlasit, protože už pracoval operační systém. Ve světě se toto bere jako znehodnocení stopy, respektive kdyby byl zapnutý, tak se dá dokumentovat, co tam bylo prováděno a je to v rozporu s jakoukoliv metodikou. Druhý disk AData nebyl vytvářen na jejich pracovišti. Pokud je poukazováno na nesrovnalosti ve velikosti souborů, datech vzniku, kopírování souborů, Ing. Procházka doplnil, že jejich bitové kopie mají už na blokové úrovni CRC ochranu proti přepisu, dá se to přepsat, ale pak neproběhne verifikace. Někdo tedy může editovat soubor, ale už při načítání nějakým forenzním softwarem to neproběhne korektně a zahlásí to, že je to neverifikováno. Pokud se jedná o kopii poskytnutou pravděpodobně od vyšetřovatele K██████████, připojil pravděpodobně disk AData a dal tam překopírovávat soubory, což samozřejmě není bitová kopie. Když má znalec jejich bitovou kopii, stačilo ověřit kontrolní sumu, ale nemůže hodnotit porovnání s nějakým diskem AData, kam mu nejspíše vyšetřovatel okopíroval čistě soubory. V jmenném výpisu souborů máte informace o jménu souboru, jedno časové razítko, jestli je to adresář, název souboru, tot' vše. Pokud máte bitovou kopii, tak máte úplně veškeré informace, které lze zjistit. NTFS jako souborový systém ukládá soubory nebo informace o souborech do souboru NFT, což je souborový systém. Tam jsou tzv. file rekordy, což je záznam, kam ukládá informace o souboru. Jsou tam nějaké atributy, časová razítka, je tam standard information atribut, který obsahuje informace o časech, pak je tam file name atribut, který obsahuje údaje o jménu toho souboru, ale je tam třeba právě další časové razítko, které pak už není využíváno operačním systémem. Jmenný výpis, který je obsažen v tabulkách ve znaleckém posudku Ing. Zápotockého, tyto údaje neobsahuje. Obsahuje jen jedno časové razítko, nejspíše modified, informace, jestli je to adresář a jméno souboru. Bitová kopie obsahuje úplně všechny informace, které jsou zjistitelné. Pokud by někdo chtěl měnit data a časy, jsou na to programy. Pokud jde o atributy souborů NTFS, tak je tam „standard information“, kde je to, co je vidět ve vlastnostech souboru, a pak je tam ještě ten „file name“ atribut, který obsahuje jméno, ale i časová razítka a to už tak snadno změnit nejde.

Ručně měnit atribut ve „file name“, to by muselo být změněno jako NFT. To běžný uživatel nezvládne, i znalec připustil, že by si s tím dal hodně práce, aby to ručně změnil. V rámci znaleckého posudku OKTE bylo zjištěno, že k notebooku Acer byl připojen externí disk naposledy 2. 10. 2019. Pracují s časovými razítky jednoho, s časovými razítky druhého, ale jsou to oddělené souborové systémy. Jde se potom třeba se podívat na časová razítka, kdy byl soubor smazán a zde byl vytvořen, protože pokud toto bude u dvaceti či padesáti souborů, tak je nepravděpodobné, že by toto vzniklo jinak než tím, že soubory byly přesunuty.

23. Z věcných a listinných důkazů pak vyplývají následující skutečnosti.
24. Z protokolu o ohledání věci a přiloženého CD soud zjistil, že předmětem ohledání byl mobilní telefon zn. HUAWEI Y6 a flash disk AMAZON předložené svědkyní R. H. Ohledáním telefonu byly zajištěny fotografie a soubory videí, kdy na jedné videonahrávce je zachycen souboj dvou dívek oblečených ve spodním prádle, v rámci kterého probíhá škrcení nohama, kdy jedna dívka předstírá ztrátu vědomí v důsledku škrcení a druhá dívka vítězně naznačuje gesto, na druhém videu je zachycena obrazovka počítače obžalovaného. Na třetím videu, které zřejmě obžalovaný snímá metodou selfie, je zachycen obžalovaný s nezletilou V., která má nohy omotané kolem jeho krku, kdy levou nohu má zajištěnou nártem pod pravým kolenem přičemž obžalovaný nejprve přidržuje nohu poškozené a poté setrvává v této pozici, kdy obžalovaný zavírá oči a naznačuje úsměv, zatímco nezletilá V. jej pěstičkou a poté dlaní bouchá na čele. Na dalším videu je opět zachycen obžalovaný s nezletilou V., kdy obžalovaný má obnaženou horní část těla a nezletilá je pouze ve spodních kalhotkách, přičemž je opět ve stejné pozici jako na předchozím videu. Obžalovaný je na videu téměř nehybný, má zavřené oči a libý výraz, V. jej potukává na čele, přičemž ji následně obžalovaný chytne a ruku jí dá do vzpažené pozice. Na flash disku je dále uloženo 75 fotografií, na kterých je zobrazen obžalovaný, přičemž kolem jeho krku má v různých pozicích omotané nohy nezletilá V. M., která je na některých fotografiích ve spodním prádle či v plavkách, a na některých snímcích je poškozená nebo obžalovaný s obnaženou horní částí těla.
25. Z protokolu o provedení domovní prohlídky je zřejmé, že prohlídka byla provedena dne 3. 10. 2019 v bytě nacházejícím se v domě č.p. v ulici v obci a dále v rodinném domě č.p. v ulici v obci přičemž při prohlídce došlo k zajištění mimo jiné notebooku Acer Predator, telefonu LG G6 a dalších nosičů dat.
26. Z usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 15. 8. 2019, sp. zn. 24 Nc 3714/2019, je zřejmé, že tímto rozhodnutím byl zamítnut návrh babičky R. H., aby soud nařídil předběžné opatření, jímž by předal nezletilou E. B. Z. do její péče.
27. Ze zprávy Magistrátu města Kladna, Odboru sociálního – oddělení sociálně právní ochrany dětí ze dne 15. 8. 2019 bylo zjištěno, že z psychologického vyšetření E. B. Z. vyplývá pozitivně silnější vazba k otci, k matce i babičce ze strany matky je její vztah ambivalentní, neutrální. Ve zprávě je doporučena výhradní péče otce s pravidelným kontaktem s matkou.
28. Z osobních výkazů obžalovaného vyplývá, že je osobou dosud soudně netrestanou, přičemž nebyl postižen ani pro přestupkové jednání.
29. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 25. 9. 2019, sp. zn. 52 T 50/2019, bylo zjištěno, že M. Z. byla uznána vinnou jednak zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 3, 5 písm. c) tr. zákoníku, dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a přečinem padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 348 odst. 1 tr. zákoníku, jednak přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku v souběhu s přečinem padělání a vystavení nepravdivé

lékařské zprávy, posudku a nálezu dle § 350 odst. 2 tr. zákoníku a přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku, za což byla odsouzena k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 let. Z lustrace centrální evidence vězňených osob soud zjistil, že M [REDACTED] Z [REDACTED] byla ve výkonu trestu odnětí svobody od 12. 10. 2018 do 7. 9. 2021.

30. Z úředního záznamu vyplývá, že disk zn. Samsung byl doručen policejnímu orgánu dne 4. 7. 2020 s anonymním podáním, ve kterém je uvedeno: „*Toto jsem našla na zahradě a domnívám se, že by to mohlo kriminální policii zajímat.*“
31. Z e-mailové zprávy Ing. Zápotockého ze dne 15. 12. 2021 se podává, že dva externí disky, které vydala Policie ČR obžalovanému dne 27. 4. 2021 a 21. 5. 2021, neobsahují bitovou kopii externího disku Samsung 2,5“ 500 GB, přičemž na každém z předložených disků je jiné datum a jiná velikost souborů.
32. V e-mailové zprávě por. Bc. Vratislava Kose ze dne 18. 7. 2022 se podává, že v rámci exportu forenzního softwaru X-Way Forensics jsou časová razítka označovaná jako „Standard Information“ bez indexu a časová razítka označovaná jako „File Name“ jsou označována indexem 2.
33. Obžalovaný v průběhu řízení podal řadu návrhů na doplnění dokazování, které byly učiněny převážně v rámci písemných podání učiněných obhájcem obžalovaného, přičemž v závěru dokazování obžalovaný prostřednictvím svého obhájce na uvedené návrhy v plném rozsahu odkázal.
34. K návrhu na opakování výsledku nezletilých poškozených, je třeba uvést, že obě nezletilé poškozené byly vyslechnuty za podmínek ustanovení § 158 odst. 9 a § 158a tr. řádu, přičemž výsledky byly provedeny jako neodkladné a neopakovatelné úkony. V souladu s ustanovením § 102 odst. 2 tr. řádu soud provedl důkaz přečtením těchto protokolů, neboť opětovný výslech osoby mladší 18 let je v trestním řízení přípustný jen v nutných případech. Soud tak postupoval zcela v souladu se zásadou šetření práv nezletilých osob a ochranou před druhotnou viktimizací. Opakování výsledků nezletilých dívek se nejevilo jako vhodné ani s ohledem na významný několikaletý časový odstup od posuzovaných událostí. S ohledem na okolnosti, povahu projednávané věci a zejména pak důkazní situaci, kdy výsledky obou nezletilých dívek bez jakýchkoli pochybností korespondují s dalšími provedenými důkazy, soud dospěl k závěru, že opětovné výsledky nezletilých by byl jednoznačně v rozporu s výše citovaným ustanovením a proto k nim soud nepřistoupil. Pokud jde o námitky ze strany obhajoby, že tímto postupem byla porušena zásada kontradiktornosti, kdy obhajoba nemohla být přítomna výsledku nezletilých, a dále že policejní orgán kladl kapciózní a sugestivní otázky, je třeba zdůraznit, že ani z přepisu výsledku ani z kamerového záznamu soud nezjistil, že by nezletilým dívkám byly kladeny v jakékoliv podobě kapciózní či návodné otázky. Současně je třeba uzavřít, že zákonné požadavky na provedení těchto výsledků jakožto neodkladných a neopakovatelných úkonů byly z pohledu soudu dodrženy. Pokud se jedná o neodkladnost úkonu, takový postup byl nezbytný zejména z důvodu, aby bylo vůbec možné zjistit skutečnosti významné pro zahájení trestního stíhání v předmětné věci a dále s ohledem na nízký věk nezletilých poškozených, kdy je dáno zvýšené riziko, že s odstupem času by si již události dostatečně nevybavily, neopakovatelnost úkonu pak byla dána zejména s ohledem na zásadu prevence sekundární viktimizace nezletilých. V kontextu výše uvedeného soud shledal rovněž návrh na vyhotovení znaleckého posudku za účelem posouzení schopnosti poškozených V [REDACTED] M [REDACTED] a E [REDACTED] B [REDACTED] Z [REDACTED] pravdivě vypovídat za nadbytečný, neboť ohledně obecné věrohodnosti nezletilých svědkyň nevznikly žádné pochybnosti, přinejmenším tedy v době podání jejich výpovědí, přičemž specifickou věrohodnost pak soud mohl nepochybně hodnotit jednak na základě obsahu jejich výpovědí

zaznamenaných na kamerových záznamech a dále pak též v kontextu dalších provedených důkazů.

35. Obdobně pokud je navrhováno znalecké zkoumání svědkyň M. Z. a R. H. považuje soud učiněné důkazní návrhy rovněž za nadbytečné, neboť posouzení obecné i specifické věrohodnosti svědkyň je možné spolehlivě učinit již na základě provedených důkazů, kdy je nutno zdůraznit, že posouzení konkrétní věrohodnosti ani znalci nepřísluší, kdy toto je právě úkolem soudu na základě provedení dokazování. Stejně tak považoval soud za nadbytečné vyžádání všech rozsudků týkajících se svědkyně M. Z. stran její věrohodnosti, kdy za dostačující soud považuje již provedený důkaz rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 52 T 50/2019. Byť je zřejmé, že svědkyně má trestní minulost, kdy se dopustila rozsáhlého podvodného jednání, za které byla odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, nebylo však zjištěno, že by tyto skutečnosti měly vliv na věrohodnost její výpovědi ve vztahu k projednávanému jednání, kdy podrobněji se věrohodností svědkyně soud zabývá níže.
36. Obžalovaný dále navrhoval, aby byl vyhotoven znalecký posudek z oboru písmoznalectví k posouzení autora textu založeného ve spise (na č.l. 258). Předně je třeba uvést, že v dopise uváděné okolnosti nejsou předmětem tohoto řízení, proto soud tento dopis k důkazu ani neprováděl. Pokud je tímto poukazováno na to, že by posuzovaná listina mohla mít vliv na věrohodnost svědeckých výpovědí, považuje soud znalecké zkoumání za nadbytečné v situaci, kdy věrohodnost svědkyň je možné spolehlivě vyhodnotit v kontextu již provedených důkazů, aniž by bylo nutné zkoumat, kdo je autorem předmětné listiny.
37. Pokud se jedná o návrh na doplnění dokazování výsledkem znalce Ing. Jana Zemana k nepoužitelnosti zajištěného externího disku Samsung jako důkazu, soud jej považuje za nadbytečný v situaci, kdy tento externí disk byl znalecky zkoumán ústavem OKTE, zejména pokud se jedná o jeho obsah a provozní údaje, jakož i jeho souvztažnost k dalším zajištěným nosičům dat při domovní prohlídce. K těmto okolnostem byli rovněž vyslechnuti zpracovatelé znaleckého posudku a rovněž znalec Ing. Václav Zápotocký, proto se navrhovaný důkaz jevil jako nadbytečný. Stejně tak soud nespatřuje potřebu doplnění dokazování znaleckým posudkem Ing. Zápotockého ze dne 28. 12. 2021, kdy následně byl obžalovaným v řízení předložen nový znalecký posudek a jeho doplňky. S odkazem na výše uvedené výhrady k náležitostem předložených písemných znaleckých posudků soud má za to, že se spíše jednalo o vyjádření znalce, nežli o znalecký posudek, neboť tento evidentně nesplňuje formální ani materiální náležitosti znaleckého posudku. Zamítnut byl rovněž návrh na doplnění dokazování doplňkem znaleckého posudku na č.l. 644 – 651, a na doplňující výslech znalce, kdy oba navržené důkazy směřovaly taktéž ke zpochybnění závěrů znaleckého zkoumání OKTE, kdy soud má za to, že tyto pochybnosti byly vyvráceny již při výslechu jak znalců OKTE, tak při vzájemné konfrontaci znalců Ing. Procházky s Ing. Zápotockého. Z naposledy předloženého doplňku znaleckého posudku přitom nevyplývají žádné nové skutečnosti, které by odůvodňovaly opakovaný výslech znalce či znalců.
38. Nadbytečné se pak soudu jevilo rovněž vyžádání zprávy od příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí (dále jen „OSPOD“) ohledně nezletilé E. B. S ohledem na listiny vyplývající z opatrovnického spisu, i slyšené svědkyně, jakož i s ohledem na delší dobu, která uplynula od posuzovaného jednání, z pohledu soudu nebylo třeba opatřovat další důkazy k prokázání skutečností, jaký vztah má v současné době nezletilá E. B. k oběma svým rodičům. Ačkoliv je z provedených důkazů, zejména zpráv OSPOD a listinných důkazů z opatrovnického řízení zřejmé, že E. B. má k obžalovanému kladný vztah a byla aktuálně svěřena do jeho péče, nevypovídá tato okolnost o tom, zda ke stíhanému jednání pod bodem 1. výroku, skutečně došlo, případně z jakého důvodu.

39. Doplnění dokazování výsledkem stávající manželky obžalovaného D. H., kterým má být objasněno, jak se obžalovaný chová ke své dceři E. B. a skutečnosti týkající se jeho sexuálního zaměření, považuje soud v kontextu dalších již provedených důkazů rovněž za nadbytečné. Předně je třeba uvést, že svědkyně nebyla přítomna posuzovanému jednání, a proto nemůže přispět k dalšímu objasnění skutečností, které jsou předmětem tohoto řízení. Pokud důkazní návrh směřuje k objasnění sexuální orientace, je třeba akcentovat, že tato byla jednak podrobena znaleckému zkoumání sexuologickému, přičemž sám obžalovaný v rámci vyšetření připustil, že praktiku asfyxie vyzkoušel nejméně se třemi partnerkami. Za daných okolností se učiněný návrh nejeví jako potřebný ani způsobit vyvrátit skutečnosti vyplývající z již provedených důkazů. Rovněž tak považuje soud za nadbytečné opětovné PPG vyšetření obžalovaného stran jeho sexuální orientace, a to zejména s ohledem na závěry obou znalců. Pokud se jedná o spolehlivost daného vyšetření, znalec MUDr. Fiala upozornil, že toto vyšetření je bráno jako objektivní, ale objektivní přitom v tom pravém slova smyslu není, neboť se jedná o detektor, který je možné za určitých okolností „oblafnout“, nemůžeme se tedy na výsledky spolehnout stoprocentně. MUDr. Daneš pak zdůraznil, že pedofilních deliktů se v 80% dopouštějí nepedofilové, většinou ze zvědavosti či nezdrženlivosti. Znalec MUDr. Fiala pak takové jednání vysvětloval např. jako náhražkové jednání.
40. Pokud se jedná o provedení domovní prohlídky, jejíž zákonnost byla ze strany obhajoby zpochybňována, soud uzavřel, že příkaz k provedení domovní prohlídky byl vydán v souladu se zákonnými požadavky a vyhodnotila jej jako ústavně konformní a vyhovující aktuální judikatuře Ústavního soudu ČR. Z příkazu je patrné, z jakých skutečností plyne podezření, že v obydlí se nachází věci, v dané věci konkrétně nosiče dat obsahující soubory s relevantní sexuální tematikou, důležité pro trestní řízení. Soudkyně vydávající příkaz se zabývala tím, na základě jakého podezření se má u obžalovaného prohlídka provést a jaké konkrétní skutečnosti toto podezření alespoň v základní míře opodstatňují. Soudkyně, státní zástupkyně i policejní orgán, se náležitě zabývaly důvody, proč se jednalo o úkon neodkladný a neopakovatelný. Pokud se jedná o neodkladnost a neopakovatelnost nařízeného úkonu, soudkyně v příkazu konstatovala, že s přihlédnutím k charakteru trestné činnosti nelze očekávat, že by podezřelý dobrovolně datové nosiče obsahující soubory s relevantní sexuální tematikou policejnímu orgánu předal, kdy mimo jiné poukázala též na riziko snadného ukrytí důkazního materiálu či zničení na něm uložených dat významných pro trestní řízení, přičemž uzavřela, že tyto důkazy nelze získat jiným způsobem. Soudkyně se též zabývala proporcionalitou nařizované domovní prohlídky, přičemž lze zcela odkázat na závěr, že zájem na objasnění trestné činnosti sexuálního charakteru páchané na nezletilých poškozených, a to vlastní a nevlastní dceři, tedy osobách nejzranitelnějších, výrazně převažuje nad zájmem společnosti na ochraně domovní svobody podezřelého. S ohledem na výše uvedené soud uzavřel, že příkaz k provedení domovní prohlídky není zatížen žádnými nedostatky tak, jak je namítáno ze strany obhajoby.
41. Pokud se pak jedná o námitky obhajoby týkající se vlastního průběhu domovní prohlídky, ani zde soud neshledal žádné pochybení, ani porušení povinnosti orgánů činných v trestním řízení. Pokud obžalovaný namítal, že nebyl policejním orgánem poučen o právu na právní pomoc při provádění domovní prohlídky, je třeba poukázat, že domovní prohlídka byla prováděna jako neodkladný úkon, tedy ještě před zahájením trestního stíhání, přičemž zákonnost tohoto vyšetřovacího úkonu s ohledem na jeho povahu není vázána na poučení o právu na právní pomoc, případně zajištěním účasti právního zástupce osoby podezřelé při realizaci tohoto úkonu. Pro úplnost lze odkázat např. na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. 8. 2018, č.j. 11 Tdo 756/2018-41, ve kterém Nejvyšší soud dospěl k závěru, že : „Pokud námitka obviněného se vztahovala k tomu, že u provádění domovní prohlídky nebyl přítomen jeho právní zástupce a že o právu na přítomnost právního zástupce nebyl poučen, tak Nejvyšší se plně ztotožňuje

s přílehlavým vyjádřením státního zástupce, kdy s poukazem na samotnou povahu tohoto neodkladného či neopakovatelného procesního úkonu je zde zásadní rozdíl oproti právu na právní pomoc advokáta při podání vysvětlení ve smyslu § 158 odst. 5 tr. ř.“

42. Z protokolu o domovní prohlídce dále vyplývá, že obžalovaný jí byl po celou dobu jejího průběhu přítomen a že převzal potvrzení o odebrání věcí uvedených v protokolu o domovní prohlídce, pod čímž je obžalovaný vlastnoručně podepsán. Z protokolu dále vyplývá, že při prohlídce byla na místě provedena fotodokumentace a soupis věcí vydaných obžalovaným, přičemž na fotografiích pod č. 36 – 40 je zadokumentováno zapečetění zajištěných nosičů dat kódovanou pečeti Policie ČR. Ze znaleckých posudků, jejichž přílohou jsou fotografie předaných stop, jakož i z výsledků jejich zpracovatelů bylo ověřeno, že zkoumané nosiče dat byly ke znaleckému zkoumání předány v zapečetěných bezpečnostních obalech, přičemž jejich zpracovatelé osobně prováděli jejich rozpečetění. Z pohledu soudu tedy ani v tomto směru nedošlo k porušení povinnosti orgánů činných v trestním řízení, kdy námitky obhajoby, že s nosiči dat bylo v době od domovní prohlídky do doby jejich zkoumání manipulováno, zůstávají toliko v rovině hypotetického tvrzení, avšak zcela postrádají reálný podklad.
43. Obžalovaným bylo dále navrženo, aby byla od vyšetřujícího policejního orgánu vyžádána kniha návštěv s tím, že byl obžalovaný požádán policejním orgánem o ante dataci doručanky, kdy převzal opatření o přibrání znalce, a proto nemohl včas uplatnit námitky týkající se zadání znaleckého úkolu. Předně je třeba uvést, že svou povahou se jedná o námitku proti procesnímu postupu orgánů činných v trestním řízení. Pokud je tímto namítáno krácení práva na obhajobu, soud se s námitkou obžalovaného neztotožňuje, neboť k zadání znaleckých úkolů v rámci znaleckých posudků mohl obžalovaný uplatnit námitky i kdykoliv v průběhu řízení, případně navrhnout vypracování jejich doplnění s uvedením konkrétních doplňujících dotazů, kdy tato aktivita obžalovaného není omezena žádnou propadnou lhůtou. Nadto je třeba uvést, že námitky k opatření o přibrání znalce, konkrétně k zadaným otázkám a osobám znalce, případně k jejich odbornosti mohl obžalovaný vyjádřit nejen v okamžiku seznámení se s tímto opatřením, nýbrž i kdykoliv poté v průběhu řízení, kdy vhodnou platformou pro jejich uplatnění byla nepochybně hlavní líčení, při kterých byli znalci vyslýcháni.
44. Návrhy na doplnění dokazování provedením bitových kopií disků, počítače Acer Predator a z paměti mobilního telefonu LG G6 a jejich ohledáním při hlavním líčení, soud rovněž pro nadbytečnost zamítnul, kdy těmito důkazy měly být prověřeny funkčnost a obsah nosičů. Důkazní návrhy se však s ohledem na již provedené znalecké posudky z oboru kybernetiky a podrobné výsledky znalce, kteří se vyjádřili jak k funkčnosti jednotlivých elektronických nosičů dat, tak k zajištění jejich obsahu, jeví jako zcela nadbytečné a pouze by vedly k nedůvodnému a ne hospodárnému prodlužování trestního řízení. Pokud se pak jedná o obsah těchto nosičů, tento byl soudem proveden k důkazu v rozsahu uvedeném výše.
45. Co se týče návrhů na doplnění dokazování listinami, a to konkrétně přehledem předloženým Ing. Zápotockým při hlavním líčení (č.l. 613), dopisy od M. Z. obžalovanému, e-mailovou komunikací mezi D. H. a J. Š., listinami obsahujícími údaje o ochranné léčbě, předloženou SMS komunikací mezi obžalovaným a svědkyní Z. a dále mezi obžalovaným a jeho dcerou E. B., soud i tyto důkazy vyhodnotil ve světle již provedených důkazů jako nadbytečné, případně i nezpůsobilé přispět k objasnění posuzovaného jednání. Pokud se jedná o dopisy od svědkyně Z., které měly prokazovat její náklonnost k obžalovanému i v průběhu výkonu trestu odnětí svobody a tím vyvrátit její výpověď, že s ním již od roku 2015 nevedla intimní sexuální život, je třeba uzavřít, že obhajobou tvrzené skutečnosti z těchto dopisů nikterak nevyplývají. Pokud se jedná o aktuální SMS komunikaci mezi obžalovaným a svědkyní Z. a jeho dcerou, soud uzavřel, že aktuální rodinné vztahy a vazby nezletilé v rámci rodiny nejsou předmětem

tohoto řízení, a proto důkazním návrhům nebylo možné vyhovět. Provedení důkazu listinou předloženou Ing. Zápotockým se jevílo nadbytečné v návaznosti na provedený výslech znalce. E-mailová komunikace mezi D. H. a J. Š. a listiny obsahující údaje o ochranné léčbě, jsou svou povahou spíše námitkami směřujícími k zadání znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie. Pokud se pak jedná o sdělení, že znalec sexuolog není příslušný k posouzení, zda se jedná o dětskou pornografii či nikoliv, neboť se jedná o právní posouzení, tato okolnost je natolik zřejmá a vyplývá z již ustálené judikatury, že k uvedenému není třeba provádět dokazování.

46. Ze strany obžalovaného byla dále v průběhu řízení namítána nezákonnost důkazů předložených svědkyní H. a to fotografií a videí předložených policejnímu orgánu na flashdisku Amazon a na mobilním telefonu Huawei z důvodu, že si svědkyně neoprávněně zajistila přístup k jeho nosičům dat, s čímž obžalovaný nedal souhlas. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že v souladu se zásadou proporcionality je takový zásah do práv obžalovaného považovat za přiměřený, kdy zájem na objasnění prověřované trestné činnosti, je dle názoru soudu v tuto chvíli nadřazen zájmu na ochraně jeho soukromí, nedotknutelnosti osoby a jejího soukromí i ochrany osobnosti. Dále je nutno uvést, že předmětné kopie souborů a nahrávky opatřila svědkyně sama ze své iniciativy, nikoliv na pokyn orgánů činných v trestním řízení, kdy navíc obsahově shodný materiál byl následně zajištěn na elektronických nosičích dat při domovní prohlídce, a tedy uvedené soubory rozhodně nestojí v dané věci osamoceny, pokud se jedná o hodnocení otázky viny obžalovaného. Předložené soubory tak zjevně nejsou v dané věci stěžejním důkazem, kdy mají význam toliko pro dokreslení výpověď svědkyň H. a Z. o tom, jak bylo jednání obžalovaného odhaleno. Z hlediska obsahového jsou pak zanedbatelného významu, neboť soubory na těchto nosičích zaznamenané, byly později zajištěny přímo na nosičích dat obžalovaného. Proto soud námitku obžalovaného nepřipustil a důkazy v podobě zajištěných souborů jako přípustné a zákonné k důkazu provedl.
47. Na základě provedeného dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak v jejich vzájemném souboru, dospěl soud k přesvědčení, že jednání obžalovaného bylo prokázáno tak, jak je uvedeno ve skutkové větě výroku rozsudku.
48. Obžalovaný trestnou činnost v případě obou žalovaných skutků popírá. Domnívá se, že trestní stíhání je pomstou jeho bývalé manželky, její snahou zdiskreditovat jej a připravit ho o dítě. V obecné rovině je třeba uvést, že lze stěží uvěřit argumentaci obžalovaného, že celé trestní řízení bylo iniciováno účelově jako pomsta jeho ex-manželky M. Z. Matka nezletilých M. Z. se o počínání obžalovaného dozvěděla již dříve od své dcery V. s čímž se následně nezletilá V. svěčila i své babičce R. H. Sdělení V. pak prověřila svědkyně H. se synem M. Z. ohledáním počítače obžalovaného, přičemž objevili fotografie a videa odpovídající popisovaným událostem. Zahájení trestního stíhání pak iniciovala svědkyně H. až s určitým časovým odstupem, které později nezletilá V. uvedla, že v jednání obžalovaný pokračuje, což pro ni bylo impulsem k podání trestního oznámení. Jakkoliv lze mít výhrady k postupu obou svědkyň Z. i H., které ačkoliv jim byly známy tyto skutečnosti již dříve, otálely s řešením celé situace oficiální cestou, lze uvěřit tomu, že se nejprve snažily situaci podchytit interně v rámci rodiny. Svědkyně H. vcelku logicky popsala, že se situaci snažila nejprve řešit po své linii, sdílela ji s nejbližšími členy rodiny, včetně obžalovaného. Až v okamžiku, kdy se obžalovaný rozhodl, že prodá dům a zažádá si o svěření E. B. do své péče, si uvědomila, že nebude mít nad dalším děním v rodině obžalovaného kontrolu a rozhodla se událost nahlásit na Policii ČR. V předmětné době však již matka M. Z., která měla údajně vše zosnovat, byla ve výkonu trestu odnětí svobody, přičemž ani v předmětnou dobu neměla přístup k žádnému ze zajištěných nosičů dat, ani žádným způsobem nemohla ovlivňovat dcery k podání nepravdivé výpovědi.

49. Pokud se jedná konkrétně o 1. skutek, obžalovaný se hájí tím, že pornografický materiál nevyráběl, nikdy tato díla netočil s tímto vědomím a ani by ho nenapadlo, že předmětná videa nebo fotky budou za toto vydávány. Distancuje se od toho, že by někoho škrtil, což považuje za odporné. Pokud se jedná o posuzovaný skutek, obhajoba obžalovaného je vystavěna na tom, že posuzované fotografie a videa nemají sexuální podtext, nejedná se o pornografický materiál, nýbrž děti učil sebeobranný chvat. Nutno přitom uvést, že toto vysvětlení však ze strany obžalovaného zaznělo pouze v rámci jeho vyjádření k jednotlivým důkazům a v závěrečném návrhu, nikoliv v rámci jeho výslechu, kdy přistoupil toliko k monologické části výslechu, ve které se pouze distancoval od povahy těchto fotografií jakožto pornografického díla, aniž by se vyjadřoval k tomu, co je na fotografiích zachyceno.
50. Soud však má za to, že obhajoba obžalovaného spočívající v tom, že zajištěné fotografie a videa nemají sexuálně motivovaný podtext, nýbrž zachycují výuku sebeobrany, nemůže přesvědčivě obstát v kontextu dalších provedených důkazů, a to zejména ve světle výpovědi nezletilé V. M. a její polorodé sestry E. B. fotografií a videí zajištěných při domovní prohlídce v obydlí obžalovaného, jakož i výpověďmi znalců sexuologů, tak i svědkyň Z. a H., které vesměs soud hodnotil důkladně jak jednotlivě tak v jejich vzájemné provázanosti a souvislostech.
51. Soud se nejprve zabýval tím, jak aktivitu zachycenou na dotčených snímcích vnímaly její přímé aktérky, tedy nezletilé dívky V. a E. B. Předně je třeba poukázat na skutečnost, že celá záležitost vyšla najevo tím, že se nezletilá V. svěřila matce, že ji obžalovaný škrtí, že už ji to bolí a nelíbí se jí to. V. přitom matce uvedla, že ji táta škrtí, a chce, aby ho také škrtila, přičemž jí řekl, že si s ní nebude hrát, když to nebude dělat, a jestli to řekne mamince, tak už bude jenom E. Nezletilá V. pak shodně vypovídala při výslechu v trestním řízení, kdy uvedla, že ji obžalovaný škrtil nohama, přičemž tuto praxi předvedla na panenkách, dále popsala, že jí obžalovaný říkal, že si budou hrát, ale V. nechtěla, aby ji škrtil kolem hrudi, bylo jí to nepříjemné, že si ji obžalovaný fotil, nutil ji, aby ho škrtila, jako to on dělá jí, s tím, že jí říkal, že když to neudělá, tak až za ním s něčím přijde, nepomůže jí. Stalo se hodněkrát, že si to natáčel na telefon. V. mimo jiné ve své výpovědi potvrdila, že se s tímto svěřila své matce a babičce. Je tedy zřejmé, že V. zcela spontánně a přesvědčivě popsala, že jí tato aktivita byla nepříjemná, její praktikování si měl obžalovaný vymínovat, byť pod záminkou hry, avšak V. sama ji označila jako škrcení, a to jak ze strany obžalovaného, tak obráceně. Tuto aktivitu poté zcela konkrétně a způsobem věrně kopírujícím zajištěné audiovizuální soubory zcela spontánně a bez zaváhání předvedla na panenkách. Již z této výpovědi je zcela jednoznačné, že tuto aktivitu vnímala V. jako nepříjemnou interakci, ke které ji obžalovaný nutil, přičemž v žádném případě nelze hovořit o hře, natož výuce sebeobranného chvatu, kdy nezletilá zcela jednoznačně hovoří o škrcení. O tom, že tuto interakci s obžalovaným vnímala úporně, pak svědčí mimo jiné právě skutečnost, že navzdory pohružkám obžalovaného, se s tímto svěřila matce. Již v tomto ohledu tedy nemůže obhajoba obžalovaného obstát, kdy se jeví jako zjevně účelová a zastírající pravý záměr jeho jednání.
52. Výpověď poškozené V. je přitom třeba hodnotit jako konsistentní, kdy zcela shodně události pospala nejprve matce, poté své babičce a následně též při výslechu v trestním řízení. Jakékoliv pochybnosti o pravdivosti její výpovědi pak vyvrací mimo jiné detaily svědkyň popisovaných událostí, např. skutečnost, že byli s obžalovaným oblečení, ale někdy jen ve spodním prádle, že se tak stalo hodněkrát, že fotografie pořizoval obžalovaný, což má jednoznačně oporu v zajištěném audiovizuálním důkazním materiálu.
53. Obdobně pak nezletilá E. B. pospala a následně demonstrovala na panáčkách, že si V. s obžalovaným „hrají“ tímto způsobem, což v jejích očích označila za „srandovní“. Ani E. B. tedy předmětnou interakci nepopsala jako výuku sebeobranného chvatu, byť ji vnímala jako hru, což však s ohledem na její věk nemůže být nikterak překvapivé.

Pokud se jedná o výpovědi obou dívek, je přitom třeba uvést, že soud u nich neshledal sebemenší motivaci popsat události nepravdivě, zkresleně, ani nebylo zjištěno, že by byly dívky byly k podání jejich výpovědi manipulovány například ze strany matky či babičky, jak namítá obžalovaný. Pokud se jedná o jejich věrohodnost, nutno uzavřít, že i s přihlédnutím k jejich nízkému věku působí jejich výpovědi zcela spontánně a bez přibarvení, navíc podpořené zcela realistickou demonstrací popisovaného na hadrových panáčcích. Jejich výpovědi pak zcela přesvědčivě obstojí v kontextu dalších provedených důkazů, zejména tedy zajištěných fotografií a videí, jakož i výpovědi svědkyň R. [REDACTED] H. [REDACTED] a M. [REDACTED] Z. [REDACTED].

54. Výše popsané důkazy však rozhodně nestojí osamoceny, ale podporuje je především výpověď matky poškozených dívek, která se V. [REDACTED] v roce 2018 svěřila, přičemž následně svědkyně kontaktovala babičku V. [REDACTED] a svého syna, kteří na počítači obžalovaného objevili deklarovanému odpovídající fotografie a videa. Matka poškozených dále popsala, že V. [REDACTED] to nese velice těžce, hodně ji to poznamenalo, má problémy ve škole, je plachá, trpí úzkostmi, bojí se mužů. M. [REDACTED] Z. [REDACTED] sice nebyla přítomna těmto praktikám s nezletilými, ale vypověděla, že je po ní obžalovaný vyžadoval, neboť se nedokázal uspokojit jinak, než při škrcení v poloze „69“. Chtěl, aby ho při této poloze sevřela nohama, jejich sexuální poměr vždy začínal a v podstatě i končil polohou „69“. Od roku 2015 sexuální život už vůbec nevedli, neboť svědkyně si našla milence a měla sexuální život s ním. Pokud se jedná o tuto praktiku, tak při té obžalovaný dosáhl uspokojení nebo si nejprve pustil video s wrestlingovými zápasy, kde se ženy vzájemně škrtí a přitom se mu ztopořil pohlavní úd a pak mohlo dojít k sexuálnímu styku. Poté většinou měli „69“ a pak zbylých třicet vteřin těsně před vyvrcholením měli normální poměr, jinak to probíhalo ve formě „69“. Ke škrcení docházelo nohama, vyžadoval po svědkyni, aby ho při orálním uspokojování při poloze „69“ škrtila nohama a on ji škrtil taky, ale nebylo to nějak výrazné. Obžalovaný chtěl hodně sevřít tak, že nemohl dýchat, což ho uspokojovalo. Na videích, která si pouštěl před stykem, se ženy škrtily tak, že upadaly do bezvědomí. Video si podle svědkyně pouštěl na počítači, nevěděla, zda k němu měl připojený disk. Uvedené tak nepochybně vede k závěru, že obžalovaný vyžadoval při sexuálním styku praktiku škrcení až do té míry, aby nemohl dýchat, případně sám sledoval videa zobrazující zápas a praktiku asfyxie, kdy bez uvedeného nemohl dosáhnout erekce.
55. Ačkoliv obhajoba opakovaně poukazovala na trestní minulost svědkyně Z. [REDACTED], její sklony k podvodnému jednání, jakož i na její motivaci obžalovanému v tomto řízení uškodit, soud hodnotil její výpověď v předmětné věci jako věrohodnou. Nejen, že tato plně koresponduje s dalšími svědeckými výpověďmi, zejména pak nezletilé V. [REDACTED] M. [REDACTED], tak zároveň zcela obstojí v konfrontaci se závěry znalců z odvětví sexuologie. Ačkoliv obžalovaný v rámci svých vyjádření preferenci pro tuto praktiku negoval, též znalci potvrdili, že obžalovaný má v této sadomasochistické praktice zálibu či preferenci. Konkrétně znalec MUDr. Luděk Daneš u obžalovaného potvrdil preferenci sexuálních praktik s prvky sadomasochismu, zejména škrcení aktivního a pasivního, přičemž konstatoval, že tyto mu přináší sexuální uspokojení. V rámci vyšetření obžalovaný uvedl, že tuto praktiku prováděl se třemi partnerkami, přičemž dle znalce se nejedná o pravou sexuální deviaci, ale spíše zálibu. Tento závěr dále rozvedl znalec MUDr. Luděk Fiala, který dodal, že sadomasochistické projevy, které jsou se souhlasem obou osob, nejsou považovány za deviaci, byť je to určitá úchylka chování, ale pokud se jedná o děti mladší patnácti let, tak to samozřejmě může být problém. Znalec přitom konstatoval, že si musí být obžalovaný vědom toho, že má tuto poruchu a musí ji mít pod kontrolou. Pospal, že se v případě obžalovaného mohlo jednat o náhražkové chování, spouštěčem může být histrionská nebo narcisistní porucha osobnosti, přičemž se nemusí jednat o pedofila, exhibicionistu ani sadomasochistu. Znalec pak připustil, že fotografie a videa s nezletilými dívkami zobrazující

praktiku asfyxie u obžalovaného mohla vyvolávat sexuální vzrušení, byť jej primárně dětský objekt sexuálně nepodněcuje. Znalec se dále vyjádřil k videu, které měl obžalovaný uložené na svém počítači, na kterém je zachycen souboj dvou dospělých dívek, přičemž potvrdil, že zachycuje asfyxii při sexu. I v tomto ohledu lze tedy uzavřít, že výpověď bývalé manželky obžalovaného potvrzuje jeho preferenci, resp. potřebu spočívající v praktikování asfyxie, je plně v souladu se závěry znaleckého zkoumání, kdy je třeba zdůraznit, že znalec MUDr. Fiala tento závěr učinil na základě vyšetření obžalovaného. Závěrem je třeba uvést, že výpověď svědkyně Z. [redacted] zcela odpovídá též zajištěným audiovizuálním souborům na nosičích dat obžalovaného, kdy je zřejmé, že skutečně obsahovaly mimo jiné v četném množství sexuálně motivované snímky s vyobrazením právě této praktiky. S ohledem na výše uvedené soud výpovědi svědkyně Z. [redacted] uvěřil, přičemž uzavřel, že na fotografiích a videích, které obžalovaný pořizoval s nezletilými dívkami, je předstírána právě tato praktika.

56. Pokud se jedná o povahu zajištěných audiovizuálních souborů, bylo zjištěno, že jsou na nich opakovaně zachyceny nezletilé V. [redacted] a E. B. [redacted] částečně či zcela obnažené, kdy u E. B. [redacted] je na několika fotografiích dokonce zobrazen zřetelně i její obnažený pohlavní orgán, dívky mají zpravidla nohy těsně obepnuté kolem krku obžalovaného, kdy na některých fotografiích takto činí nezletilé mezi sebou navzájem, přičemž obžalovaný je na fotografiích opakovaně zachycen též s obnaženou horní částí těla. Fotografie jsou pořizovány obžalovaným metodou selfie, přičemž na nich má zpravidla přivřené či zcela zavřené oči a libý, spokojený výraz. Některé fotografie jsou pořizovány s detailním zaměřením na intimní partie nezletilé V. [redacted] obepínající krk obžalovaného, na některých fotografiích je V. [redacted] při škrceci ještě zachycena i v sexuálně vyzývavých pozicích. Na některých fotografiích je zřejmé, že nezletilá V. [redacted] oděná pouze ve spodním prádle či obnažená na horní části těla. Na videích je zřejmé, že je na nich zachycen obžalovaný s nezletilou V. [redacted], přičemž si obžalovaný V. [redacted] upravuje do této polohy a setrvávají v ní, kdy obžalovaný je nehybný, zavírá oči a v náznaku se usmívá. Na snímcích, kde je zachycena V. [redacted] praktikující tuto pozici s E. B. [redacted], je E. B. [redacted] zcela obnažená, přičemž je zřetelně vidět též její pohlavní orgán. Ze snímků není zřejmé, zda při jejich pořizování docházelo k sexuálnímu uspokojení obžalovaného, neboť je vždy zabírána pouze horní polovina těla. Byť je konečný právní závěr stran pornografického charakteru těchto fotografií a videí věcí soudu, v obecné rovině se k povaze snímků vyjádřili též znalci z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie. Znalec Fiala připustil, že na snímcích může být zobrazena praktika tzv. asfyxie a potvrdil, že u osoby, která preferuje tuto praktiku, mohou takové fotografie mohou vyvolávat sexuální vzrušení. MUDr. Daneš uvedl, že ze snímků nevyplývají prvky sexuálního vzrušení, nelze jej však vyloučit při jejich následném sledování. Zdůraznil, že obžalovaného nezajímají dětské objekty, ale tato praktika samotná. Znalec toto jednání u obžalovaného vysvětluje jeho extrovertovanou osobností. Rovněž tento znalec připustil, že obžalovaný mohl snímky pořizovat za účelem, aby viděl tuto praktiku, která je pro obžalovaného vzrušující. Vyloučil, že by obžalovaný trpěl pedofilní deviací, nicméně upozornil, že pedofilně orientovaného deliktu se z 80 % dopouští nepedofilové ze zvědavosti či z nezdrženlivosti. Shodně s vyjádřením znalce MUDr. Fialy má soud za to, že na jednání obžalovaného je třeba nahlížet v širším kontextu, kdy je především zarážející množství opatřených fotografií s nezletilými dívkami, zejména pak s V. [redacted] M. [redacted], zachycující s malými změnami v podstatě stále tutéž polohu, kdy je zřejmé, že tato videa byla poprvé pořizována již v roce 2016 a obžalovaný si je po celou dobu uchovával dokonce na více datových nosičích. Soud poté povahu zajištěných snímků hodnotil v kontextu sexuálního zaměření obžalovaného a jeho preferencí pro sadomasochistickou techniku tzv. asfyxie, kterou vyžadoval, aby dosáhl sexuálního vzrušení, což mimo jiné dokládají též další obžalovaným přechovávané fotografie a videa, která tuto praktiku jednoznačně zobrazují (např. souboj různých osob nepochybně se sexuálním podtextem mnohdy zachycující právě škrceci), soud uzavřel, že na dotčených snímcích

pořizovaných obžalovaným je zcela jednoznačně zobrazována právě tato sexuální praktika, avšak za použití dětských objektů, přičemž za tímto účelem byly snímky též cíleně pořizovány.

57. Pokud se pak jedná o skutek uvedený pod bodem 2. obžaloby, namítá, že externí disk zn. Samsung pořizovala jeho žena v polovině roku 2017, přičemž o něm věděl naposledy v polovině roku 2018. Poté měl jiné starosti a disk už nenašel. Dle obžalovaného je možné, že mu jeho žena vlezla do všeho, odesílala dokumenty z jeho datové schránky, vlezla mu do mailu, telefonu i počítače, což však zjistil až později. Disk využívali jako rodina k pouštění filmů, měl na něm uložené písničky, nějaké své dokumenty a výplatní pásky, ale od poloviny roku 2017 do poloviny roku 2018 na něm nebyly žádné pornografické materiály, které by se týkaly dětí. K disku měli přístup všichni. Obžalovaný poukazuje dále na to, že sloužil náročné noční služby a je tedy možné, že v této době se mohlo něco někam přesouvat, aniž by o tom věděl.
58. Předně je třeba uvést, že fotografie zobrazující děti obnažené se zobrazením jejich pohlavních orgánů, případně částečně obnažené v sexuálně dráždivých pozicích se vyskytují nejen na externím disku zn. Samsung, ale též přímo na notebooku Acer Predator. Obžalovaný namítá, že ani s těmito fotografiemi nemá nic společného, přičemž poukazuje, že ve fotografiích se objevují v hojném počtu fotografie a dokumenty M [REDACTED] Z [REDACTED] tudíž to mohla být právě ona, kdo měl do počítače zjevně také přístup. Opomene-li soud možnost, že se fotografie stahovaly do počítače z důvodu, že je svědkyně Z [REDACTED] např. zaslala prostřednictvím sociálních sítí či SMS obžalovanému a jako takové se mohly automaticky stahovat mezi jím ukládané fotografie, lze stejně tak uvažovat o tom, že svědkyně mohla ukládat své fotografie na shodné úložiště jako obžalovaný. Nelze pak zcela vyloučit ani variantu, že svědkyně měla přístup k přenosnému počítači obžalovaného, kdy připouští, že znala jeho přístupová hesla, soud však nezjistil žádnou motivaci, proč by dotčené soubory svědkyně (již od roku 2016) průběžně na počítač obžalovaného ukládala, kdy těžko lze uvěřit spekulaci, že tak činila dlouhodobě s cílem obžalovaného v budoucnu zdiskreditovat.
59. Pokud se pak jedná o externí disk zn. Samsung, z výpovědi svědkyně Z [REDACTED] vyplývá, že dotčený externí disk zn. Samsung nosil obžalovaný v batohu, který si jej s sebou bral i do práce společně s notebookem. Obdobně k této okolnosti vypovídala též svědkyně H [REDACTED], které bylo rovněž známo, že obžalovaný měl externí disk, který si pořád přenášel, nosil si ho i do práce. Z forenzního zkoumání obsahu disku bylo zjištěno, že soubory obsahující dětskou pornografii, kterých jsou na disku desítky tisíc, byly na tento nosič uloženy nejpozději dne 21. 7. 2017 (soud vychází z dat uvedených u atributu „created 2“, který je zjednodušeně skrytým a obtížněji modifikovatelným časovým razítkem). Je tedy zřejmé, že soubory se na disku nacházely již v době, kdy obžalovaný nerozporuje, že disk užíval a měl ve své dispozici. Pokud se jedná o další časová razítka, u inkriminovaných souborů bylo zjištěno, že u některých z těchto položek je u atributu „record changed“, který vypovídá o tom, že se souborem bylo pracováno, zaznamenáno datum 18. 11. 2018. Z této skutečnosti vyplývá, že se soubory byly aktivně pracováno, resp. byly prohlíženy, ještě v době, kdy již byla svědkyně M [REDACTED] Z [REDACTED] přes měsíc ve výkonu trestu odnětí svobody (tj. od 12. 10. 2018). Ze znaleckého zkoumání dále vyplývá, že k připojení předmětného externího disku k notebooku zn. Acer Predator minimálně v období od 11. 8. 2019 do 2. 10. 2019, kdy byl připojen naposledy, tedy den před provedením domovní prohlídky v obydli obžalovaného. Právě ve světle těchto časových souvislostí nelze obžalovanému uvěřit, že na externí disk zn. Samsung uložila soubory s dětskou pornografií bez jeho vědomí třetí osoba (s motivací jej zdiskreditovat), kdy naopak se logicky nabízí vysvětlení, že disk používal nejméně do 2. 10. 2019, kdy jej následně po realizaci domovní prohlídky pravděpodobně někam ukryl. Z provedeného dokazování je dále zřejmé, že dotčené soubory

byly na disku uloženy evidentně již v červenci roku 2017, což je období, kdy sám obžalovaný připouští, že disk měl ještě ve své moci. Dalším významným zjištěním je pak skutečnost, že s předmětnými soubory bylo zjevně pracováno (pravděpodobně byly prohlíženy) v době, kdy již M. Z., která podle obžalovaného měla být strýcem celého trestního stíhání, byla ve vězení. Jako ještě více nepravděpodobné se jeví hypotéza, že by tak učinil případně jiný člen rodiny paní Z. Obžalovaný mimo jiné spekuloval nad tím, zda touto osobou mohl být syn M. Z. Tato argumentace se jeví jako zcela nepodložená, kdy u syna M. jednak nebyla zjištěna žádná motivace zdiskreditovat tímto způsobem obžalovaného, jednak bylo zjištěno, že syn M. Z. měl svůj vlastní notebook, a proto se jeví jako zcela nereálná představa, že by na disk obžalovaného, který měl navíc obžalovaný stále u sebe, bez jeho vědomí a pro svou vlastní potřebu nahrával takové množství dětského pornografického materiálu a vystavoval se tak zcela otevřeně riziku, že přechovávání dětské pornografie v takovém rozsahu bude obžalovaným odhaleno. Dalším aspektem, který nelze opomenout, je kapacitní velikost těchto souborů, kdy nepochybně nemohlo uniknout pozornosti obžalovaného, že kapacita externího disku je z převážné většiny naplněna právě těmito soubory obsahujícími převážně dětskou pornografii.

60. Zvláštní pozornost byla věnována závěrům znaleckého zkoumání z oboru kybernetiky, kdy obhajobou byly zpochybňovány závěry znaleckého ústavu OKTE. Znalcem Ing. Zápotockým bylo zejména vytýkáno, že při domovní prohlídce nebyl přítomen znalec z oboru kybernetiky a nebyl při ní pořízen jmenný soupis souborů, že na notebooku Acer Predator došlo ke změně dat, přičemž na něm byl pouze „datový archiv“, ale žádný operační systém, bez čehož počítač nemůže existovat. Znalec srovnával kopie souborů, které byly obžalovanému poskytnuty policejním orgánem, přičemž na nich zjistil rozdíl v názvech, velikostech souborů i v datech. Vyloučil taktéž možnost zkoumání mobilního telefonu LG6, který je silně poškozen, včetně vstupního konektoru. Anonymní disk znalec Ing. Zápotocký považuje za nulovou záležitost, neboť nejde prokázat, že došlo k propojení těchto dvou zařízení, pakliže nebyly paměti a operační systém.
61. S ohledem na výhrady vyřčené znalcem Ing. Zápotockým směřující ke zpochybnění závěrů znaleckého zkoumání ze strany OKTE, soud při hlavním líčení vyslechl jednak zpracovatele znaleckých posudků OKTE tak i znalce Ing. Václava Zápotockého, kdy s jeho výpovědí byl při hlavním líčení konfrontován mj. Ing. Procházka. Soud dospěl k závěru, že znalec Ing. Procházka ve vzájemné konfrontaci obou znalců zcela logicky a přesvědčivě obhájil závěry znaleckých posudků vypracovaných ústavem OKTE a vyvrátil pochybnosti namítané znalcem Ing. Zápotockým. Znalec mj. Ing. Procházka předně potvrdil, že zajištěné nosiče dat obdržel znalecký ústav ke zkoumání řádně zapečetěné v bezpečnostních obalech, přičemž přímo zpracovatelé provedli jejich rozpečetění, což mimo jiné fotograficky zadokumentovali a přiložili ke znaleckému posudku. V tomto ohledu je tedy vyloučeno, že by s předmětnými nosiči dat v mezidobí od uskutečnění domovní prohlídky do jejich zkoumání ústavem OKTE kdokoliv manipuloval. Pokud je namítáno, že nebyl při prvotním ohledání nosičů dat opatřen jmenný výpis souborů, Ing. Procházka vysvětlil, že tento nemá žádnou vypovídací hodnotu o obsahu souborů ani nezabrání případným změnám na disku. Naopak vysvětlil, proč byly OKTE pořízeny bitové kopie, tedy přesné kopie, u nichž lze verifikovat neměnnost obsahu kontrolní sumou. Znalec doplnil, že na OKTE počítají dvě kontrolní sumy, přičemž prolomit i jen jednu z nich je výpočetně nemožné na takové množství dat, proto je nemožné změnit něco v této bitové kopii. Pokud je pak namítáno Ing. Zápotockým, že pracoval s různými kopiemi, do kterých bylo zasahováno, znalec upozornil, že se pravděpodobně nejednalo o bitové kopie, neboť ty mají ochranu proti přepisu, kdy v případě přepisu neproběhne verifikace. Ing. Procházka dále poukázal, že ve jmenném výpisu souborů jsou toliko informace o jménu souboru, jedno časové razítko, adresář a

název souboru, zatímco na bitové kopii jsou uloženy veškeré informace, které lze zjistit, včetně časových razítek, a to jak „standard information atribut“, který obsahuje informace o časech, tak „file name atribut“, který obsahuje údaje o jménu souboru, ale i časové razítko, které pak už není využíváno operačním systémem. K modifikovatelnosti časových razítek uvedl, že pokud by někdo chtěl měnit data a časy, jsou na to programy s tím, že však upozornil, že právě v případě „file name atribut“, který obsahuje jméno, ale i časová razítka, to už tak snadno změnit nejde, to běžný uživatel nezvládne. Na základě uvedeného je tedy velmi nepravděpodobné, že by k manipulaci se soubory a k případné modifikaci časových razítek docházelo ještě před domovní prohlídkou, kdy ani nelze předpokládat, že by běžný uživatel dokázal změnit tzv. „file name atribut“. Soud v návaznosti na vzájemnou konfrontaci znalců Ing. Procházky a Ing. Zápotockého dospěl k závěru, že námitky ze strany obhajoby jsou zcela v rovině domněnek a spekulací a nemají reálného podkladu. Pokud je pak namítán nesprávný postup při domovní prohlídce, k uvedenému se vyjadřoval soud již výše. Pokud se pak jedná o metodiku, Ing. Procházka jednoznačně vysvětlil, že podle metodiky se počítačový systém, pokud je při zajištění vypnutý, nikdy nezapíná, neboť zapnutím a ověřováním funkčnosti a komunikativnosti, již dochází k ovlivnění stopy, spouští se tím operační systém, který pracuje se svými soubory. Doplnil, že podle metodiky se kriminalistický znalec z oboru kybernetiky volá pouze tam, kde je požářiště, jinak jsou stopy zapečetěny na místě, aby do nich nebylo zasahováno. I v tomto ohledu tedy znalec objasnil, jakým způsobem a z jakých důvodů se má při domovní prohlídce postupovat, přičemž lze uzavřít, že domovní prohlídka a zapečetění nosičů dat proběhlo zcela v souladu s těmito metodickými postupy.

62. Soud proto vycházel ze znaleckého zkoumání provedeného znaleckým ústavem OKTE, neboť závěry znaleckých posudků jsou jednoznačné a přesvědčivé, přičemž byly logicky odůvodněny a obhájeny též při vzájemné konfrontaci znalců. Ze závěrů znaleckých posudků OKTE a výpovědí jejich zpracovatelů vyplynulo, že v provozních záznamech operačního systému notebooku zn. Acer Predator byly nalezeny záznamy o připojeném USB zařízení, které obsahují shodné identifikační údaje jako identifikační údaje zjištěné z externího disku zn. Samsung. Dle znaleckého posudku docházelo k připojování předmětného externího disku k notebooku zn. Acer Predator minimálně v období od 11. 8. 2019 do 2. 10. 2019, kdy byl připojen naposledy. Dále bylo zkoumáním zjištěno, že na disku zn. Samsung byly nalezeny soubory, které mají stejný datový obsah jako soubory nalezené na notebooku zn. Acer Predator a zároveň shodného vlastníka souborů odpovídající uživatelskému účtu notebooku zn. Acer Predator. Výsledky znaleckého zkoumání následně při hlavním líčení stvrdil jeden ze zpracovatelů posudku por. Bc. Vratislav Kos, který předmětný disk zkoumal a potvrdil, že u notebooku Acer Predator byly nalezeny shody s vyhledávanými řetězci, kdy v provozních záznamech operačního systému notebooku Acer Predator byly nalezeny záznamy o připojení USB zařízení, které obsahuje shodné identifikační údaje, tedy sériové číslo, sériové číslo oddílu a „friendly name“ jako identifikační údaje zjištěné z předloženého externího disku Samsung. Dále v rámci hledání shod bylo zjištěno SID uživatele (unikátní identifikátor uživatele) notebooku Acer Predator i na externím disku u některých souborů. V rámci kybernetického zkoumání byly nalezeny shody mezi předloženým notebookem Acer Predator a externím diskem Samsung, přičemž nelze stoprocentně stvrdit, zda došlo k přímému přenosu nebo zda k přenosu došlo nepřímě přes jiné zařízení. Znalec uvedené shrnul s tím, že v nebitové kopii externích disků Samsung byly nalezeny soubory, které mají shodný datový obsah jako soubory nalezené na notebooku Acer Predator a zároveň shodného vlastníka souboru odpovídajícímu uživatelskému účtu notebooku Acer Predator, nebyly však nalezeny provozní záznamy, které by jednoznačně prokázaly, zda došlo k přenosu dat přímo mezi zařízením a externím diskem Samsung, nicméně, co se týče připojení, tak je tam velká řada artefaktů, které by potvrzovaly, že došlo k připojení. Ačkoliv je nepochybné, že okolnosti předložení tohoto důkazu jsou nevšední, kdy byl předložen

policejnímu orgánu anonymně a s výrazným časovým odstupem, nicméně namítané okolnosti rozhodně nečiní takový důkaz nepoužitelným nebo nezákonným, zejména pokud byl podroben podrobnému kybernetickému zkoumání s výše popsány závěry. Je třeba uzavřít, že navzdory nestandardním okolnostem jeho předložení policejnímu orgánu, kdy však nelze vyloučit ani okolnost, že jej měl obžalovaný po celou dotčenou dobu někde uschován a až po delší době byl náhodně objeven podatelem, s ohledem na jednoznačné závěry znaleckého zkoumání, soud nemá pochybnosti o tom, že v relevantním období byl tento disk, stejně jako notebook Acer Predator užíván právě obžalovaným.

63. Po právní stránce soud hodnotil jednání obžalovaného pod bodem 1. výroku rozhodnutí jednak jako přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku. Soud uzavřel, že obžalovaný jednak vyrobil fotografické a filmové pornografické dílo v elektronické podobě zobrazující dítě, kdy na zajištěných fotografiích a videích byly zobrazeny nezletilé V. M. a E. B. Z., kterým bylo v době zahájení páchaní trestné činnosti 6 let a 2 roky, kdy současně tyto nezletilé dívky k výrobě pornografického díla zneužil, kdy je zapojil do výroby pornografického díla, k čemuž využil jejich nízkého věku a důvěry v osobu blízkou a o ně pečující. Pojmu výroby pornografického díla pak jednoznačně odpovídá jednání obžalovaného, který pořídí fotografie dítěte či dětí, na kterých zachycuje průběh vlastní sexuální aktivity s dítětem (srov. NS 8 Tdo 271/2021). Pokud se jedná o charakter fotografií, je třeba připomenout, že z ustálené judikatury vyplývá, že za pornografické dílo zobrazující nebo jinak využívající dítě se považuje zobrazení dítěte sledující dráždění sexuálního pudu pozorovatele, respektive určité skupiny pozorovatelů, zejména osob trpících sexuální deviací se zaměřením na děti (pedofilie), na dospívající dívky (hebefilie) nebo na dospívající chlapce (efebofilie), zatímco u většiny pozorovatelů takové účinky mít nebude, zejména se jedná o zobrazení dětí v polohách vyzývavě předvádějících své pohlavní orgány, děti v pozicích skutečného či předstíraného pohlavního styku. V obecné rovině za pornografické dílo považovat takové dílo, které jednak u normálního jedince vyvolává aktualizaci sexuálního pudu a tedy u většiny jejich členů vzbuzovat stud, jednak překračuje většinově uznávané morální normy, přičemž v případě dětské pornografie se nevyžaduje, aby dosahovala takové míry intenzity, s jakou je obvykle spojována tzv. tvrdá pornografie, zejména výskyt násilí nebo deviantních sexuálních praktik (srov. NS 8 Tdo 1002/2012). Za takové jsou obvykle považovány např. snímky obnažených dětí v polohách vyzývavě předvádějících pohlavní orgány za účelem sexuálního uspokojení, dále pak snímky dětí zachycující polohy skutečného či předstíraného sexuálního styku s nimi, popř. i jiné obdobné sexuálně dráždivé snímky dětí. Nejvyšší soud ČR opakovaně, mimo jiné ve výše citované věci, zdůraznil, že při posouzení dětské pornografie je třeba přistupovat specificky, neboť obrazová prezentace dítěte, zejména nižšího věku, zpravidla u normálního jedince nevede k vybavení sexuálních asociací, přičemž je nutno vzít na zřetel i místo, čas, formu a kontext, v nichž je dílo prezentováno. S ohledem na výše citované soud uzavřel, že fotografie a videa zobrazující nezletilé dívky v pozicích simulujících SM praktiku tzv. asfyxie, přičemž na některých fotografiích jsou nezletilé zachyceny částečně i zcela obnažené včetně zřetelného vyobrazení pohlavního orgánu, je třeba uzavřít, že tyto snímky mají jednoznačně sexuální podtext, jedná se o sexuálně dráždivé snímky, přičemž soud nemá pochyb, že byly pořizovány právě s tímto záměrem. Významné dále je, že následně takové snímky mohly sloužit k sexuálnímu uspokojení osob, které preferují tuto sexuální praktiku. Soud tedy uzavřel, že shora uvedená kritéria pro posouzení snímků jakožto dětské pornografie jsou naplněna a posoudil předmětná audiovizuální díla jako díla obsahující dětskou pornografii.
64. Soud dále uzavřel, že jednání uvedené pod bodem 2. rozsudku nepochybně naplnilo znaky skutkové podstaty přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst.

- 1, 2 trestního zákoníku, neboť na externím disku zn. Samsung, ale též na notebooku Acer Predator přechovával fotografická a filmová pornografická díla v elektronické podobě zobrazující dítě, přičemž z výsledků znalecké expertízy z oboru kybernetiky je zřejmé, že k dětské pornografii získal přístup prostřednictvím informační technologie. Pokud se jedná o charakter zajištěných audiovizuálních souborů, je nepochybné, že na převážném množství snímků jsou zachyceny zcela obnažené děti výrazně pod hranicí věku 15 let v sexuálně vyzývavých pozicích s detailním zobrazením jejich pohlavních orgánů, ale též snímky dětí zachycující skutečný sexuální styk. Vzhledem k vyšší společenské škodlivosti dětské pornografie je přitom trestné již její samotné přechovávání, a to v jakékoli formě, tedy jakýkoli způsob držení dětské pornografie, přičemž nezáleží na délce přechovávání, ani není nutné, aby měl pachatel dětskou pornografii přímo u sebe, postačí, že ji má ve své moci.
65. S ohledem na výše uvedené závěry soud uzavřel, že obžalovaný v případě obou skutků jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Pokud se jedná o bod 1. výroku rozsudku, je třeba konstatovat, že obžalovaný nepochybně věděl, že pořizuje fotografie a videa zobrazující mimo jiné nezletilou V. B. v pozicích, které simulují praktiku asfyxie, a to s jednoznačně sexuálním podtextem, což vyplývá nejen z četnosti těchto fotografií, doby jejich uchovávání, ale též z konfrontace těchto fotografií s dalšími soubory zajištěnými na nosičích dat obžalovaného, a to jednak zobrazujících tuto praktiku při jednoznačně sexuálně motivovaných aktivitách a dále zobrazujících dětskou pornografii, a v neposlední řadě pak znalecké zkoumání sexuologické, kdy ze závěrů obou znalců plyne, že má obžalovaný preferenci pro tuto praktiku, což pak potvrzuje jeho bývalá manželka M. Z. Soud tedy nemá pochyb o tom, že se obžalovaný dopouštěl tohoto jednání zcela vědomě a cíleně, přičemž si byl vědom, co na fotografiích zaznamenává. Soud dále nemá pochyb, že byla naplněna subjektivní stránka ve formě přímého úmyslu rovněž ve vztahu k přechinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku, kdy je nepochybné, že celé jednání inicioval obžalovaný, což je patrné jednak z metody selfie, kterou díla pořizoval a jednak z výpovědi poškozené V. B. i E. B., které popsaly, že tuto praktiku po nich požadoval právě obžalovaný. Pokud se jedná o jednání stíhané pod bodem 2. výroku rozsudku, je třeba uvést, že audiovizuální díla obsahující dětskou pornografii byla zčásti uložena jednak přímo na notebooku Acer Predator a v markantním rozsahu pak na externím disku zn. Samsung. Ze skutkových závěrů je přitom zřejmé, že počítač i externí disk užíval výhradně obžalovaný, kdy externí disk měl stále u sebe, neboť ho nosil s sebou i do práce. Soud dále uzavřel, že pornografická díla zobrazující děti byla v počtu několika tisíc až desítek tisíc fotografií uložena na externím disku nejméně od 21. 7. 2017, přičemž se soubory bylo pracováno ještě dne 18. 11. 2018. Významné pak je rovněž zjištění, že v době od 11. 8. 2019 do 2. 10. 2019 byl externí disk zn. Samsung připojován k notebooku obžalovaného. V tomto směru tedy je zřejmé, že obžalovaný nepochybně i v tomto případě jednal v úmyslu přímém, neboť musel vědět, že má na svém počítači a externím disku uložené soubory s tímto protiprávním obsahem a nadto v takovém rozsahu, kdy nelze uvažovat o náhodném stažení ojedinělých souborů. O přímém úmyslu pak svědčí též skutečnost, že se soubory bylo i k pozdějšímu datu pracováno či byly prohlíženy.
66. Při úvahách o druhu a výši trestu vycházel soud z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovanému, jenž porušil zájem na ochraně nerušeného mravního vývoje dětí před důsledky jejich zneužití k výrobě pornografie a na ochraně dětí před jejich sexuálním zneužíváním, polehčuje jen skutečnost, že jde osobu dosud zcela bezúhonnou, a to jak v rovině přestupkové, tak i trestněprávní. Naproti tomu k osobě obžalovaného se váže také další okolnost, kterou soud při ukládání trestu hodnotil, byť se pochopitelně nejedná o okolnost přitěžující, a to zcela zjevná absence jakékoliv sebereflexe na jeho straně, kdy i ve vztahu k aspektům jednání, které připouštěl, soud

postrádal jakýkoliv projev sebekritického náhledu či upřímné lítosti nad dopady, které jeho jednání mohlo mít na nezletilé dívky v oblasti jejich duševního či mravního vývoje. Naproti tomu obžalovanému nepochybně neprospívá, že spáchal více trestných činů a obě nezletilé dívky byly v inkriminované době velmi nízkého věku, přičemž bylo rovněž přihlédnuto k okolnosti, že čin páchal po delší dobu a zneužívajíc závislosti na něm, psychické nezralosti a bezbrannosti poškozených dívek.

67. Za daných okolností vyhodnotil soud jako adekvátní potrestání obžalovaného stále ještě trestem podmíněným uloženým v dolní polovině sazby ve výměře 24 měsíců, kterou byl obžalovaný v této věci ohrožen. Zkušební dobu pak soud vyměřil úměrně uloženému trestu ve výměře 36 měsíců za současného vyslovení dohledu, což je doba dostatečně dlouhá pro posouzení, zda se obžalovaný již vyvaruje podobnému nežádoucímu jednání zejména vůči své poškozené dceři, kterou má aktuálně svěřenou do péče, jakož i jakýmkoli jiným konfliktům se zákonem, k čemuž mu má napomoci právě i vyslovený dohled probačního pracovníka.
68. S přihlédnutím k výsledku znalce MUDr. Fialy a absenci jakkoliv sebekritického náhledu na své jednání soud obžalovanému uložil rovněž přiměřenou povinnost dle § 85 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. d) tr. zákoníku. Soud v tomto ohledu připomíná, že znalec doporučil, aby obžalovaný navštěvoval sexuologa nebo psychologa, neboť je důležité, aby měl svou poruchu pod kontrolou. MUDr. Fiala dále zdůraznil, že uvedené poruchy jsou trvalé, nevyléčitelné a jsou pouze korigovatelné a ne vždy je možné je udržet na uzdě, např. v důsledku mimořádné stresové situace nebo pod vlivem alkoholu. Soud proto uzavřel, že je třeba odstranit tento zásadní kriminogenní faktor ze života obžalovaného a podrobit jej vhodnému programu poradenství v oboru sexuologie, který by mu v tomto směru pomohl, přičemž tato povinnost bude mimo jiné monitorována probačním úředníkem při výkonu dohledu.
69. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věcí, a to mobilního telefonu zn. LG G6, přenosného počítače zn. Acer Predator a přenosného externího disku zn. Samsung, kdy v řízení vyšlo najevo, že těchto používal k páchání trestné činnosti.
70. Pokud jde o nárok poškozených V[redacted] M[redacted] a E[redacted] B[redacted] Z[redacted], obě poškozené se k trestnímu řízení připojily řádně a včas s nárokem na náhradu nemajetkové újmy v částce 50 000 Kč. V řízení nebylo prokázáno, do jaké míry došlo jednáním obžalovaného k zásahu do osobnostních práv poškozených dívek, kdy v případě nezletilé V[redacted] M[redacted] měl soud sice k dispozici výpověď matky a babičky, které popsaly neblahé dopady jednání obžalovaného na poškozenou, nicméně pouze na základě těchto výpovědí lze při absenci znaleckého zkoumání z odvětví dětské psychologie, případně psychiatrie, bylo stěží možné tyto potíže objektivizovat, natož dovodit jejich přímou souvislost s jednáním obžalovaného. Obdobně soud postupoval v případě nároku na náhradu nemajetkové újmy v případě nezletilé E[redacted] B[redacted], kdy z provedených důkazů nebylo zřejmé, jaký dopad mělo jednání obžalovaného do její osobnostní či duševní sféry, kdy ani E[redacted] B[redacted] nebyla podrobena znaleckému zkoumání, z tohoto důvodu nebylo možné důvodnost uplatněného nároku ověřit, ani případně kvantifikovat jeho adekvátní finanční kompenzaci. Proto soud obě poškozené odkázal s jejich nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Rozsudek může

odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudkem napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle ustanovení § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Kladno 30. srpna 2022

Mgr. Simona Veselá v.r.
samosoudkyně

□